הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

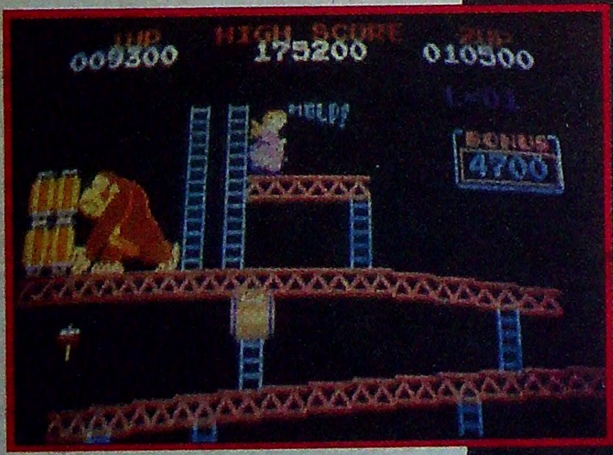
http://www.haaretz.co.il/captain
גיליון מס' 40 9.12.97

"מחשב לכל ילד". בקרה ובירוקרטיה

(עמ' 4)

סמים ואינטרנט, דו"ח אמין

(עמ' 7)

"אומת הג'ויסטיק", ספר חדש

(עמ' 12)

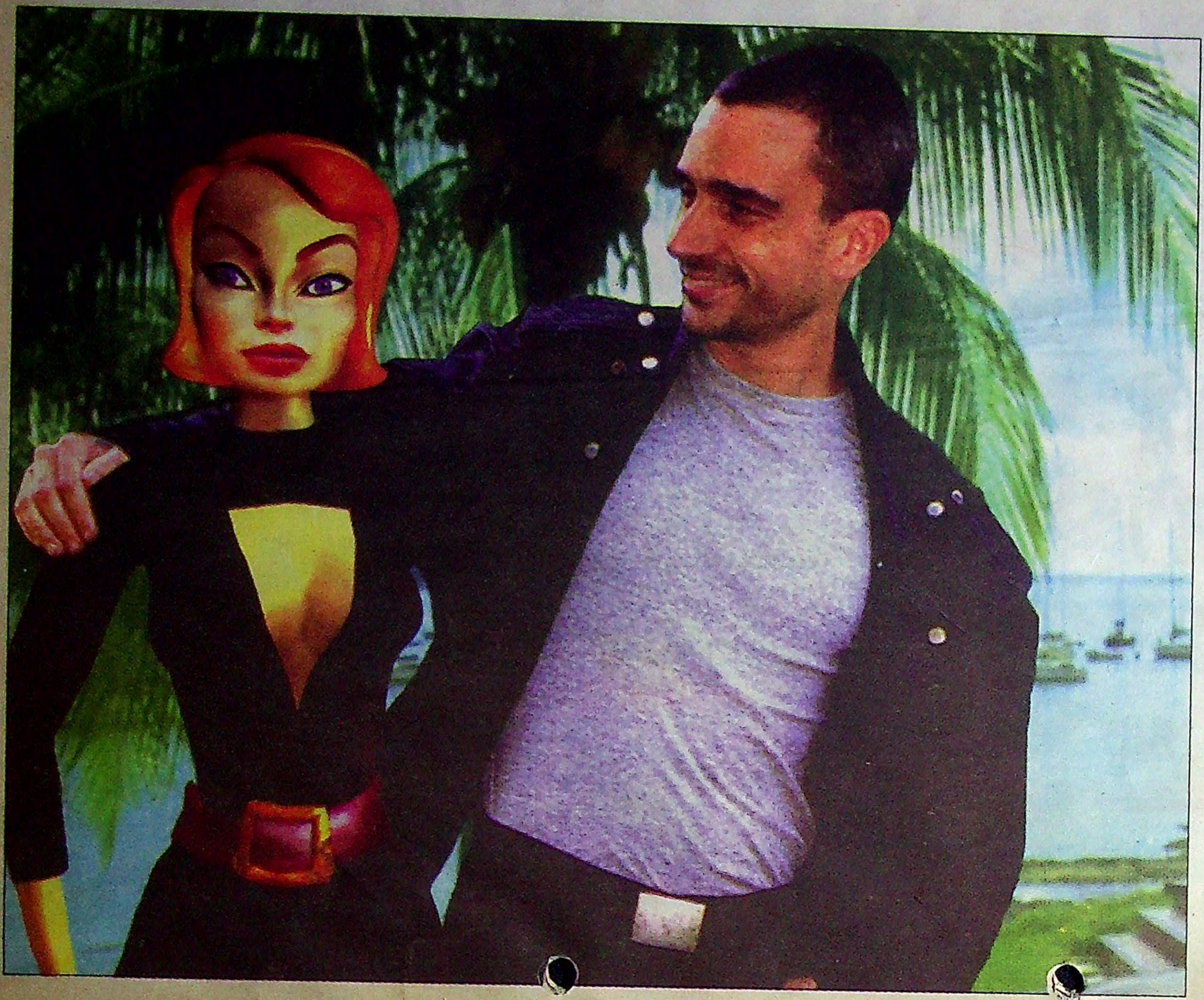
תקשיבו לילדים

(עמ' 13)

כל מה שצריך לדעת לפני שנכנסים לצ'ט

(עמ' 8)

מכבר הכפר

השבועון "ווב־וויק" שאל את המנהלים המובילים בתעשיית ההיי־טק "מה היית עושה אם האינטרנט לא היה קיים?"

"הייתי רואה הרבה טלוויזיה" (אנד־רו אנקר, נשיא "ויירד דיגיטל")

"הייתי פנסיונר, ומשחק גולף כל היום. בגלל האינטרנט אני עובד היום קשה יותר מאשר כשהקמתי את חברת המחשבים הראשונה שלי, לפני 22 שנה" (דיוויד סקוק, יו"ר מועצת המ־נהלים של חברת סילברסטרים)

"בטח עוד הייתי מנסה להמציא אותו" (תומאס נונאן, נשיא "אינטרנט סקיוריטי סיסטמס")

"הייתי בונה אותו" (פול גרהם, נשיא "ויה–ווב")

"הייתי מחפש במקום אחר משהו שיספק לי שינויים תמידיים" (ג'ף בזוס, מנכ"ל אמאזון amazon.com)

"עוד הייתי נאבק לעשות כסף ממ־כירת טכנולוגיות לארגון ספרים בס־פריות" (אלן מקלר, מנכ"ל מקלרמדיה, המוציאה לאור של "ווב־וויק")

"הייתי מטפס על הרים ועושה סקי. אולי לא כל הזמן, אבל בטח יותר מאשר מאז שהקמתי את 'אוונטייל'" (אוון קפלן, מנכ"ל אוונטייל)

"לא היו לי את כל הדברים הנפלאים שיש לי היום, ואין היום שום דבר שאני רוצה ושאין לי" (בוב רייגר, מייסד ונשיאה לשעבר של חברת נט־קום)

"לא הייתי יודע את ההנאה הנפלאה שבקבלת 138 אי־מיילים ביום מחברה אחת, שינסו לשכנע אותי שאם אני רק אשלח להם 19.95 דולר אני יוכל לעשות סקס בסייברספייס עם חייזרית שנראית כמו דמי מור והושבת כמו הי־לארי קלינטון" (ניל סנטוריה, מנכ"ל אטקום/אינפו)

"הייתי בוחר דרך אחרת לשלב מלים, גרפיקה ומדיה כדי להפתיע אנ־שים. הייתי בוחר להיות קוסם מקצו־עי" (פיטר פרידמן, מנכ"ל "לייבוורלד")

"דבר אחד בטוח – אף אחד לא היה מצטט אותי בשבועון עם שם כמו "ווב־וויק" (דאג קולבת, יו"ר מועצת המנה־לים, "ספייגלאס")

כשהודיעו על המנחה הווירטואלית הראשונה בטלוויזיה בישראל, שמחנו מאוד. שמחנו ששרון קנטור תדובב אותה, ושמחנו שהיא – שוני – תעמוד לצדו של אברי גלעד. שני האישים (גלעד וקנטור) כבר עשו דברים מוצלחים ומוטרפים בטלוויזיה, זה נראה כמו ליהוק נהדר. חיכינו לתוכנית הראשונה.

לא נגיד מה דעתנו על התוכנית עצמה. למה סתם להעליב, את זה שיעשו מדורי הטלוויזיה. חיכינו לתוכנית השנייה, אחר כך לשלישית, לרביעית. אבל ימי החסד תמו. הגיע הזמן לומר מה דעת הצוות המקצועי של "קפטן אינטרנט" – מוסף למולטימדיה – על המנחה הווירטואלית הראשונה בטלוויזיה הישראלית.

ובכן, מדובר במשהו רע מאוד. מכל הבחינות. מהבחינה הטכנית, מדובר בפדיחה. לפעמים שוני גבוהה, לפעמים נמוכה, יותר מדי פעמים יש בה באגים, יותר מדי פעמים קשה לקבוע אם היא עומדת לפני המנחה, מאחוריו או מצדדיו, השיער שלה לא זז והידיים שלה הן מחווה לשנים הרעות של פינוקיו. מבחינת האופי. למנחה וירטואלית יש רק יתרון אחד על מנחה אמיתית: מותר לה לעשות הכל, אבל הכל. שוני, למרבה הצער, מתנהגת כמו פולנייה ששתתה חצי כוס יין לבן. רוצה להגיד גסויות, אבל לא נעים לה מהנכבדים. לקנטור, כאמור, יש את כל הנתונים להפוך לפרחה וירטואלית מצוינת. היא לא עושה את זה. או שלא נותנים לה מההפקה, או שפשוט החזקנו ממנה יותר מדי.

מנחה וירטואלית יכולה להוציא לעצמה את העיניים, לזרוק אותן על [...]תה, להוציא לשון בחולה באורך 30 מטר ולכרוך אותה סביב המנחה. מנחה וירטואלית יכולה להוריד חולצה ולגלות גוף מלא בכתובות קעקע של דן שילון. מנחה וירטואלית יכולה לעשות הכל, אבל שוני לא עושה כלום.

מבחינת האינטראקציה עם אברי גלעד. אנחנו מהמרים שעובדיה יוסף ודנה אינטרנשיונל יסתדרו יותר יפה על במה אחת. מישהו זוכר את "מהקליפיה באהבה", של קנטור וגלעד? שם הפגינו שני האישים יופי של כימיה. ב"יהיה טוב" מתקבלת התחושה שלאברי גלעד אין מושג מה עומד מולו ומה הוא אמור לעשות עם זה. גם האורחים בתוכנית מתנהגים כאילו הם לא שומעים את שוני כשהיא מדברת. מצד שני, גם אנחנו היינו עושים כך במקומם.

שוני היא כישלון חרוץ. מגיע לנו הרבה יותר. אתם יודעים מה, אולי כדאי לחשוב על חזרה לקונספט המיושן של מנחה אנושית. זה לפחות היה מחייב אותנו להיות קצת יותר מנומסים בביקורת.

נטע גורביץ, דרור פויר

הקפטן שלכם מבקש להציג שלושה ציטוטים מהעיתונות: 1. "כנראה שהיופי לא ממש חשוב לדוגמנית ואשת העסקים שירלי בן מרדכי. עובדה: אפילו היא מודה, שלפעמים עדיף לשבת מול המחשב מאשר לצבור שעות של שנת־יופי" ("ידיעות אחרונות"). 2. "כנראה שגם בעידן האי־מייל יש מי שכותבים מכתבים" ("ה־עיר"). 3. "גם המחשב הוא במהותו מין עיפרון מכני או אלקטרוני כזה – מכשיר עזר לחשיבה" ("הארץ").

הציטוטים מעידים על הבנה גדולה, הן באינטרנט והן בטבע האדם. מהו אי־מייל אם לא מכתב (הקפטן, תמים שכ־מותו, חשב שכתב "העיר" בלונדון מבין אנגלית); בקשר לשנת היופי של הדוגמנית לקפטן אין הרבה מה לומר חוץ מ"חלומות פז"; והקפטן כנראה פיספס את הנקודה המדויקת בהיסטוריה שבה הפך עיפרון לכלי עזר לחשיבה (אולי הכוונה לפעולה של לעיסת הקצה, או לגירוד הפדחת). נכון, גם בעיפרון וגם במחשב אפשר לכתוב ולצייר, אבל מחשב הוא כמו עיפרון בדיוק כפי שעיפרון הוא כמו ג'ירפה (שניהם צהובים, רזים וארוכים).

עוד יום עבודה עבר על הקפטן שלכם בניסיון (נואש, חסר סיכוי, אבל מהנה מאוד) להגן על האינטרנט. ברור שהאינטרנט יכול להגן על עצמו בקלי קלות, אבל אתם כבר מכירים את האיש הזה, הוא פשוט חייב להיכנס לוויכוחים דביליים. כזה הוא

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי JOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
תצלום השער: WIRED

עכשיו אתם יכולים **לבחור**
את המיקום **הטוב ביותר.**

עם קומפאק אתם מבטיחים לעצמכם נוחות רבת ערך במחיר סביר. המחשב האישי Compaq DeskPro מגדיר מחדש את המושג 'ערך', תוך שהוא מבטיח החלטה כלכלית שקולה ומבוססת. Compaq DeskPro נותן לכם ערך גבוה ללא תקדים ע"י שילוב אופטימלי של החידושים האחרונים בטכנולוגיית MMX עם מערכת ניהוליות נבונה (Intelligent Manageability) מתקדמת.

הטכנולוגיות העדכניות ביותר בתחומי מעבד, זכרון וגרפיקה נמצאות עכשיו בהישג ידכם, עם האמינות המוכחת של קומפאק והאינטגרציה הקלה לסביבת העבודה. הוסיפו לכך את עלות הבעלות הנמוכה, ויש לכם כל הדברים הנחוצים העושים את DeskPro למחשב ה- PC הנפוץ ביותר בעולם.

Compaq DeskPro. הבחירה ממש קלה.

מחשבים שולחניים של קומפאק - להשיג אצל המשווקים המורשים

www.compaq.co.il

MMX intel inside pentium PROCESSOR

COMPAQ
ממחשבים את העולם

תוכנת בקרה והרבה בירוקרטיה

זה מה שמקבלים הילדים שנבחרו להשתתף בפרויקט "מחשב לכל ילד". חלק מהרשויות המקומיות מסרבות לשלם את חלקן, וביישובים אחרים הנהנים המרכזיים הם מקורבים של ראשי המועצות

תמר רותם

15 הילדים במרכז הפרגוגי באשקלון צווחים משמחה. זה עתה בחנו אותם בהתמצאות על המחשב, וכולם עברו את המבחן בציון טוב. כל ילד נקרא בתורו למדריך, מקבל את הציון, וכפרס – סי.די רום עם תוכנות משחק. החדר כמרקחה.

בתוך כל ההמולה יושבת מורן אמסלם בת תשע מול מסך, ומציירת עץ ובית. בשפה "מחשבית", אמסלם היא משתמשת קצה. אם עוקבים אחרי חוט דמיוני המתפתל מהמחשב שלה, מוצאים בקצה השני של החוט את ראש הממשלה, בנימין נתניהו – שפרויקט "מחשב לכל ילד", שבמסגרתו אמורים ילדים ממשפחות מעוטות יכולת לקבל מחשב כמעט בחינם – נמצא תחת חסותו. בשבוע שעבר, למשל, הוא השתתף – מחויך מתמיד – בטקס חלוקת מחשבים בעיירה תל שבע שבדרום.

אבל הסיפור מאחורי פרויקט "מחשב לכל ילד" מורכב הרבה יותר מתמונת ראש הממשלה הזורח מנחת בטקסי הענקת מחשבים ברחבי הארץ (שתי תוכנות, כזכור, הוא לקח באחת החלוקות, הביתה, לילדיו, אבל החזיר מיד, לאור המחאה הציבורית), או מאמסלם, שיושבת מול המחשב.

באחרונה נשמעו בכלי התקשורת קולות צורמים סביב הפרויקט, מכיוונן של המועצות המקומיות. הרקע למחלוקת – הגרעון העצום שקיים ברוב המועצות שבתחומן אמורים היו להיות מחולקים המחשבים. יוקרת הפרויקט והצל המאיים של הבחירות המתקרבות לרשויות המקומיות (איך ייראה נבחר ציבור שמסרב לחלק מחשבים לילדי היישוב?) פיתתה כנראה כמה מראשי המועצות לתת את התחייבותם לפרויקט, אבל כשהגיע מועד פרעון השטר, לא תמיד הם עמדו בהבטחה.

"אמנם ראש הממשלה מחלק את המחשבים, אבל עלינו לשאת ביותר ממחצית הסכום. זאת הטעיה", אומר מיכה הרמן, ראש עיריית אופקים, שחלוקת המחשבים ביישובו התעכבה. לדבריו, כשהתחייב לפרויקט הוא לא ידע על הסכום הגדול (500 דולר לילד, לטענתו) שהעירייה תיאלץ לשלם, והוא נאלץ לגייס קבלנים פרטיים להשלמת הסכום.

בהנהלת הפרויקט אומרים שהסכום היה ידוע מראש, ושהם אף דאגו להשיג לאופקים הנחה גדולה בתשלום. גם חבר מועצת העיר אופקים, יאיר חזן, אומר שראש העירייה מנסה "לתלות את כשלונו, ואת גירעון העירייה (כ־35 מיליון שקל) בגורמים חיצוניים".

אבל הבעיה אינה רק באופקים. גם בבית שאן, שם מתכוננים לחלוקת המחשבים בחודש הבא, הכסף – כך נמסר מלשכת דובר ראש העירייה – עדיין לא הושג במלואו.

בעיה נוספת היא [חלוקה] למקורבים: במצפה רמון וירו[חם] הוקפאה חלוקת המחשבים עד שיתבררו טענות של תושבי המקום על חלוקה שלכאורה הושפעה ממניעים פוליטיים של ראשי המועצה. בג'וליס נלקחו המחשבים מבתי הילדים, לא[חר] שהתברר שראש המועצה חילק אותם למקורביו.

את שמואל אבואב, יו"ר ועדת החינוך של מרכז השלטון המקומי, הידיעות האלה לא הפתיעו. הבעיה לדבריו מתחילה בכך שנתנו למועצות להחליט אילו משפחות יקבלו מחשבים. "אין לי ספק שהדבר פתח פתח לפוליטיזציה של החלוקה, שהיתה נמנעת אילו גוף ממלכתי, כגון משרד החינוך, היה אחראי לכך", אמר.

אחריות לאומית וציונות

את הפרויקט "מחשב לכל ילד" מפעילה עמותה ששמה "המפעל לפיתוח חברתי", שהוקמה ב־1993 על ידי פרופ' שמעון שטרית, שר הכלכלה אז, בשיתוף עם ארגון הג'וינט. הרעיון של שטרית היה להטיל על המגזר העסקי אחריות חברתית, שלא תסתיים במתן תרומה כספית בלבד, אלא במעורבות אישית של אישים מובילים במשק, במפעלים חברתיים. שטרית הצליח לסחוף לרעיון את איש העסקים יולי עופר, שעומד בראש העמותה, ויוסי חכמי (ביטוח) המשמש כסגנו. אליהם הצטרפו אישים בכירים מחברות היי־טק: מוטורולה, יבמ, מיקרוסופט, נטוויז'ן, אינטל, דיגיטל, ועוד.

הממשלה הנוכחית לקחה את הפרויקט תחת חסותה. תחילה עמד בראש הפרויקט מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר, אביגדור ליברמן, והתפקיד עבר באופן אוטומטי למשה ליאון, עם מינוי למשרה.

לא פלא שהרעיון הראשון שעלה במוחם של אנשים אלה, הנושמים, אוכלים וחיים מחשבים, היה לתת לילדים – מחשבים. הכוונה של אותם בכירים היתה ליצור פלטפורמה חברתית, ולקדם ילדים ממשפחות מעוטות יכולת באמצעות החיבור לטכנולוגיה. תוך כדי כך, אמרו, יעלה גם הערך העצמי שלהם. במשך חמש שנים מתכוון המפעל להעניק כ־30 אלף מחשבים לילדים בני 9־12, כ־6,000 מדי שנה בשנה. עד עכשיו חולקו כ־1,900 מחשבים באשקלון, רמלה, קרית גת, קרית מלאכי, תמרה, טירת הכרמל, שלומי, תל שבע, קרית ים, קרית אתא, ועוד.

מדי ששה שבועות נפגשים אנשי העסקים אלה, שבחייהם העסקיים לא פעם הם מתחרים, לפגישות עבודה משותפות עם אנשי ה"מפעל". אפשר לראות שם למשל את חנן אכסף, נשיא מוטורולה; יהושע מאור, יו"ד יבמ; אריה סקופ נשיא מיקרוסופט ישראל, ורות אלון, מנכ"לית נטוויז'ן. מועדון יוקרתי שמשחקים בו במהפכות חברתיות? לא לפי חנן אכסף, שמסביר את הרציונל מאחורי הרעיון לפרויקט, ומדבר על "אחריות לאומית", ועל "חלוציות". לא פחות.

"כאנשי טכנולוגיה אנו יודעים שבעוד 20־30 שנה החברה תהיה חברת ידע. מי שלא יידע מחשבים יהיה אנאלפבית. ילדים שמשפחתם אינה משגת לרכוש מחשב, ושחבריהם שורפים שלוש־ארבע שעות מחשב יומיות, פשוט לא יוכלו להשתלב בחברה, אפילו בעבודות פשוטות", אומר אכסף. בעתיד, הוא מאמין, המדינה תראה במיומנות המחשב דבר לא פחות חשוב מחוק חינוך חובה, ותהפוך אותו למדיניות.

האח הגדול

אבל אנשי העסקים לא יזרקו מתנה יקרה כל כך על ילדים שישתמשו במחשב כמדף ספרים, ולכן לא אכפת להם להיות נודניקים. במחשב מקובעת תוכנת בקרה, שעובדת כמו סבתא ששואלת כל הזמן, "צבעתם כבר בחר־ב[illegible] שהבאתי לכם?". אנשי המפעל יכו[לים] לדעת אם המחשב סגור רוב הזמן, אם הוא מופעל רק על שומר המסך, וכמה שעות הילדים מבלים מול המחשב. הם בודקים אם הילדים עובדים על הלומדות, או סתם משחקים, וה[אם] הם מתקשרים מדי פעם להברות הת[illegible]ה. אם לא נרשמה קריאה כזאת פעם בשלושה חודשים, הם יתחילו להיות מודאגים מאוד, ויודיעו על כך לרשות המקומית. זו כבר תשלח שליחים לבתים לראות מה העניינים.

נתוני הבקרה מועברים גם לוועדת מחקר של האוניברסיטה העברית בראשות פרופ' נאוה בן צבי, ובשיתוף עם מכון ברוקדייל, שבודקת האם אכן הפרויקט משיג את מטרותיו, וההשקעה בילדים הוכיחה את עצמה.

"זה לא אומר שהילדים צריכים להפוך לגאונים, או לפריקים של מחשבים", אומר אילן סודרי, המנכ"ל של המפעל לפיתוח חברתי. "הכוונה היא שהמשפחות יהיו מחוברות, ושהילדים ישקפו את המצב באוכלוסיה – 15% פריקים, 10% שלא ייתפסו למחשבים בכלל, והיתר יוכלו להתמודד יפה בכל מטלה הקשורה במחשבים", הוא אומר. ובנוגע להישגים לימודיים, הוא אומר שהוא מצפה לרמה סבירה ומעלה.

כל הרעיון היה, לדברי סודרי, להימנע מהסרבול של מערכות גדולות כמשרד החינוך שכבולות בחוקים מחמירים של מכרזים (מחיר מחירון, למשל). "אנחנו", הוא אומר, "יכולנו להשיג כל מחיר שרצינו מחברות המחשבים וכך לקנות כל כך הרבה מחשבים ולתת אותם לילדים תמורת תשלום אפסי של 170 שקל (כולל תמיכה, הדרכה ושעות גלישה באינטרנט)". אבל נראה שאנשי העסקים לא חשבו שהפוליטיקה הביצתית של היישובים הקטנים עלולה להטיל צל מכוער על הרעיונות הנאצלים שלהם.

ההנחיות של "המפעל" היו ברורות: את רשימת הילדים מגבשת הרשות המקומית, על פי נתונים סוציו־אקונומיים (רישום בלשכות הרווחה), שהוצלבו עם המלצות בית הספר. ילד צריך להיות בעל פוטנציאל – לאו דווקא גאון – ועם משפחה שתוכל לתמוך, ולא לחבל בעניין. קו טלפון הוא קריטריון לא פחות חשוב (קו מנותק, מתברר, מזכה בנקודות רווחה, ויש משפחות שכדי לקבל את הנקודות האלה, משתמשות רק בטלפון סלולרי). אבל ללא קו טלפון, אי אפשר יהיה להתחבר לאינטרנט, או לקבל שרות און־ליין.

אבל, לדברי אברהם עמר, חבר מועצת מצפה רמון, לא כל המשפחות שקיבלו מחשבים היו נזקקות, וקרה שבמשפחות שקיבלו מחשב, כבר היה מחשב אחד. "עם כל הכבוד לאנשי העסקים, לא היו צריכים להפקיד את החלוקה בידי ראשי מועצות במקומות קטנים, שבהם אנשי הרווחה ומנהלי בתי הספר כפופים ישירות לראש המועצה, ושיקריהם עלולים להיות מושפעים מרצונו".

בינתיים עורך המפעל לפיתוח חברתי בדיקה משלו במצפה רמון ובירוחם על ידי נציגים שמבקרים בבתי המשפחות שנבחרו. לדברי סודרי, נמצא שמשפחות ספורות בלבד (רק שלוש במצפה רמון), לא התאימו מבחינה כלכלית. את החלוקה למקורבים, הוא אומר, קשה יותר להוכיח, כי מדובר בעיקר בהלשנות. "עם כל הרצון הטוב, אנחנו מוגבלים במספר המחשבים, ותמיד יהיה מי שיטען שלא נעשה עמו צדק".

מה, בעצם, מקבלים?

המחשב עצמו (פנטיום של חברות איסר, או פקארד בל, עם קונפיגורציה מלאה של מולטימדיה) הוא הדובדבן של הפרויקט, אבל אין לזלזל גם בקצפת שמסביב: 60 שעות הדרכה, 40 שעות אינטרנט בחודש (ההורים משלמים בעבור הקו) למשך שנתיים (מ־14.30 עד 20.00), 9 סי.די רומים עם לומדות, אנציקלופדיות ומשחקים, שהילדים מקבלים. הלומדות הן אותן לומדות מבית מט"ח שלומדים בבתי הספר, במקצועות שונים (אנגלית, מתמטיקה, מקראה, לשון ועברית), מטרתן לקדם את הילדים מבחינה לימודית.

בנוסף, מקבלים שרות תמיכה למשך שנה. אם יש תקלה רצינית איש תמיכה מגיע בתוך ארבעה ימים לביתו של הילד. בתום תקופת ה"חינם" הילדים יוכלו להמשיך ולקבל את אותם שרותים, או להשביח את המחשב, במחיר סמלי.

אני מבחיש. שי בוזק, יועץ ראש הממשלה לתקשורת, יתארח מחר, יום ד', ה־10.12, בשעה 20:00, בצ'ט של I.O.L ויענה לכל השאלות.

פשרה היסטורית. יו.אס רובוטיקס ורוקוול אינרנשיונל, שתי החברות שנאבקו על הסטנדרט למודמים במהירות 56K, הגיעו לפשרה ויוציאו את המודמים החדשים בסטנדרט מתואם. אבל לא צריך לתפוס תור בחנויות. ההודעה הרשמית תצא רק בסוף ינואר בשנה הבאה, ואת המודמים יהיה אפשר להשיג בחנויות רק בספטמבר '98.

הלוח החכם. אתר חדש של חברת טלבורד הוא בעצם לוח דרושים אינטליגנטי. האתר עושה שימוש בטכנולוגיה של סוכנים וירטואליים המבצעים לבדם את ההתאמה בין מודעות. יש מודעות עבודה, פנויים פנויות, קניה ומכירה של רכבים ומחשבים. פשוט, קל ואלגנטי.
http://www.teleboard.com/il

בשידור חי. 14 לדצמבר, יום א' הבא, הוא – אם לא ידעתם – יום שידורים בינלאומי מיוחד לילדים, שיצויין ב־2,000 תחנות טלוויזיה ב־170 מדינות ברחבי העולם. ערוץ הילדים (ערוץ 6) יעביר את יום השידורים המיוחד דרך האינטרנט (ב־Real Video ו־VideoPhone), ויאפשר לגולשים/צופים, להשתתף באורח פעיל בשידור עצמו.
http://www.shesh.co.il

החגורה מתהדקת

ספקיות אינטרנט ורשויות החוק האמריקאיות יפעלו נגד פושעים ולמען חינוך לשימוש נכון ברשת. מדינות הג'י־8 עשויות להצטרף

ביומה השני של ועידה שנמשכה שלושה ימים, שנערכה בשבוע שעבר בוואשינגטון שבארה"ב ויוחדה לנושא "ילדים ואינטרנט", הודיעו יותר מ־400 המשתתפים – נציגים של תעשיית האון־ליין, רשויות החוק, הממשל, רשויות החינוך וארגונים לזכויות הילד – על יוזמה של "מקל וגזר", שנועדה לקדם את אכיפת החוק באינטרנט מחד גיסא, ולחנך את הציבור באשר לבטיחות באינטרנט מאידך גיסא.

ביל קלינטון, נשיא ארה"ב, קרא לכנס את הוועידה בחודש יוני, לאחר שבית המשפט העליון ביטל חלקים מחוק המהוגנות בתקשורת, בהגדירו אותם כחוקים שסותרים את החוקה. החלטת בית המשפט העלתה את החשש כי הרשת תהפוך לכר נרחב לפעילות, בעיקר פורנוגרפית, העלולה לפגוע בילדים.

מצד המקל – הסכימו נציגי תעשיית האון־ליין ונציגי רשויות החוק, ובראשם שרת המשפטים ג'אנט רינו, על עיקריה של תוכנית "אזעקות אינטרנט". התוכנית נועדה לאפשר לציבור לדווח על פעילות לא־חוקית המתבצעת ברשת, מ[illegible]קידים. בנוסף הוצע שיתוף פעולה בין תעשיית האון־ליין לנציגי החוק, שיבוסס על מסירת מידע מצד ספקיות האינטרנט לאף־בי־איי, שירות המכס, השירותים החשאיים, משרד המשפטים ורשויות חוק מקומיות, על גורמים החשודים במעורבות בפורנוגרפיה של ילדים. ספקיות האינטרנט אף הסכימו להסיר פורנוגרפיה של ילדים מהשירותים שלהן.

מצד הגזר – סגן הנשיא, אל גור, הודיע על מסע לאומי "אמריקה מתחברת: לימוד האינטרנט", שמו. "המסע נועד להסביר לאמריקאים כיצד להדריך את ילדיהם לגבי השימוש ברשת, והוא ייערך תחת הסלוגן 'חשוב, אחר כך תתחבר'", אמר גור.

לדבריו, הפרויקט "יעודד את מעורבתם הפעילה של הורים, מורים, ספרנים ומדריכי ילדים אחרים, יגביר את המודעות להתנהגות בטוחה און־ליין, ויעודד היכרות עם כלים המקדמים את הבטיחות ואת הגישה לתכנים הטובים".

בוועידה הודיעו גורמים רבים כי יתרמו לפרויקט, בהם אגודת הספריות האמריקאית, אמריקה און־ליין, דיסני ועוד. ההדרכה בענייני אינטרנט תתבצע בבתי ספר, ספריות ומרכזים קהילתיים בכל רחבי המדינה. להדרכה המעשית תקדם סדרה של תשדירי שירות, שישודרו החל מהאביב הזה. אלה יספקו להורים מספר טלפון ואתר ברשת, שבאמצעותם אפשר יהיה להשיג "ארגז כלי עבודה" למשפחה.

משתתפי הוועידה גם מתעתדים להסריט קלטת הדרכה בווידאו, ולקיים, החל מהחודש הבא, סדנאות לנציגי רשויות החוק. בסדנאות יודגם כיצד פשעים של הצווארון הלבן, וגם פשעים רגילים לגמרי, מתבצעים כיום און־ליין: משחקי פירמידה, "איתור כשרונות" מזויף, הטרדות, איומים, פורנוגרפיה של ילדים, חטיפות ילדים, גניבה ושימוש לא־מורשה בכרטיסי אשראי.

בסדנאות ההדרכה גם יודגם כיצד הטכנולוגיה החדשה הביאה לעולם סוגים חדשים של פשעים, ויוצגו דרכים לאיתור רמזים לביצוע פשעים און־ליין. השוטרים גם ילמדו כיצד אפשר להבחין ב"כלי עבודה" של פושעי און־ליין, לשמור מידע בזירת הפשע, להכריע בסוגיות משפטיות, לזהות מידע שעשוי להתגלות כבעל ערך ולאתר את מקורותיו, ולהכיר דרכים לאיתורם של עברייני אינטרנט.

שיתוף פעולה בינמדינתי

מחר ייפתח בוואשינגטון הכינוס הראשון של שרי הפנים והמשפטים של מדינות הג'י־8, שיעסוק בפשיעה בתחום המידע. "הכינוס יתרכז בדרכים שבהן יפעלו מדינות הג'י־8 לאיתור פושעים המשתמשים בטכנולוגיות החדישות, ולהבטיח כי לא יהיה מקלט לפושעים הפועלים בתחום המידע", הודיעה רינו. היא הוסיפה כי "הבעיה העיקרית שבה נתקלים הכוחות לאכיפת החוק היא הצורך לדעת היכן נמצא הפושע".

"פושעים הפועלים בתחום המידע, שהעיקריים שבהם הם פדופילים והאקרים, הרוצים לחדור למידע מסווג, יכולים בעזרת האינטרנט להגיע לכל מקום על פני כדור הארץ, בין אם זהו תא משפחתי קטן, ובין אם מדובר במשרדי ממשלה ומוסדות אחרים", הוסיפה שרת המשפטים.

בהתייחסה לפעילות של פדופילים ברשת הוסיפה רינו, כי "עד לא מכבר, די היה בהשארת הילדים בבית כדי להרחיקם מפדופילים. כעת, ציידי הילדים יכולים להשיגם אפילו בבתיהם".

מספר הפעולות הנעשות על ידי האף־בי־איי לאיתור פעולות הקשורות בפורנוגרפיה פדופילית, עלה בשנת '96 ב־162%, בהשוואה לשנה שקדמה לה. האף־בי־איי אף הקים קבוצת עבודה משותפת עם כל משטרות המדינות ושירותי המכס והדואר, במטרה להיאבק נגד פורצי מחשבים.

משרד המשפטים האמריקאי מקדיש מיליוני דולרים להקמת יחידות חדשות לטיפול בפשיעה הנעזרת בטכנולוגיה החדישה. "אולם איננו יכולים לעשות זאת לבדנו", הטעימה רינו.

נתכנס במועד אחר

הדיון הראשון בתביעת משרד המשפטים נגד מיקרוסופט הסתיים בלא כלום

בית המשפט במדינת ואשינגטון התכנס ביום ששי לדיון בפרשת משרד המשפטים האמריקאי נגד מיקרוסופט, כדי להכריע בשאלה האם מפרה החברה צו בעל תוקף מבית המשפט בחייבה יצרני חומרה, שרוצים לרכוש את מערכת ההפעלה חלונות 95, להתקין גם את הדפדפן אקספלורר. כצפוי, שום הכרעות לא התקבלו. השופט תומאס פנפילד ג'קסון נעל את הישיבה באולמו הקטן והצפוף מיד לאחר שמיעת טענות הצדדים.

נציג מיקרוסופט, ריצ'ארד אורווסקי, הכחיש כי החברה מכריחה יצרנים להתקין את האקספלורר, טען כי פיתוחים שונים של מערכת ההפעלה דורשים התקנה של התוכנות, וכי הצו, שעליו חתמה החברה ב־'95, כלל לא מנע פיתוח של מוצרים אינטגרטיוויים.

נציג משרד המשפטים, פיליפ מאלון, טען מנגד כי מדובר בשני מוצרים נפרדים לחלוטין, שכל ניסיון לכורכם זה בזה נובע מרצונה של מיקרוסופט לנצח ב"מלחמת הדפדפנים" שהיא מנהלת נגד נטסקייפ. עוד הוא טען, כי הפרשנות שמעניקה מיקרוסופט לצו מ־'95 מתירה הכל, ואינה אוסרת דבר.

בסוף טיעוניו אמר מאלון, כי לדעתו שני הצדדים יוכלו להגיע להסכמה אם בית המשפט ינחה אותם להשיג פשרה.

השופט החליט לשקול את טענות הצדדים, ולתת את החלטתו במועד מאוחר יותר.

טלאים לפרצות באקספלורר

סן פרנסיסקו (wired). מיקרוסופט הציגה גרסה חדשה של דפדפן האינ־טרנט אקספלורר 4.0, הכולל "ט־לאים" לפרצות בטיחותיות ולבאגים שהתגלו בגרסאות הקודמות של התו־כנה, לצד מרכיבי נגישות לאנשים בעלי ראייה לקויה ולמשתמשים הסו־בלים ממגבלות אחרות.

חידושים נוספים בגרסה החדשה: אפשרות להעלות לרשת עמודים שי־שפצו בעצמם את גודל הפונטים או את הרקע של העמוד; גישה מלאה ל־Active Desktop ולמרכיבים אחרים של האינטרנט אקספלורר באמצעות המקלדת, במקום העכבר.

מיקרוסופט מסרה, כי רק משתמ־שים המעוניינים ביישומים החדשים של הדפדפן צריכים להוריד את הגר־סה החדשה במלואה, בכתובת http://www.microsoft.com. משתמ־שי אקספלורר המודאגים מהסוגיות הבטיחותיות יכולים להוריד מהאתר את הטלאים הבטיחותיים בנפרד.

אירופה מזניחה את באג המילניום

בריסל (רויטרס). המנהלים הבכי־רים במדינות אירופה מפגרים אחר עמיתיהם ברחבי העולם בכל הקשור להתמודדות עם "באג המילניום", כך עולה מסקר שפורסם בשבוע שעבר.

הסקר, שנערך על ידי חברת היי־עוץ PA תחת הכותרת "נטרול פצצת המילניום", העלה כי רק 48% מכלל המנהלים הבכירים בתשע ממדינות אירופה מודעים להשפעה שעלולה להיות למעבר למאה הבאה על עס־קיהם. זאת, לעומת מודעות גבוהה לבעיה של כ־71% מהמנהלים האמרי־קאים הבכירים, שהשתתפו בסקר. הס־קר, שנערך בחודשים ספטמבר־אוקטובר, כלל 1,000 ארגו־נים ציבוריים ופרטיים ב־15 מדינות ברחבי העולם.

לדברי הסוקרים, ייתכן כי חוסר המודעות באירופה ל"באג שנת 2000" כרוך ברגש הרב המושם במדינות מע־רב היבשת על כינונו של האיחוד הכ־לכלי והמוניטרי (EMU) באירופה. מנהלים אירופים רבים מתמקדים בכינון המטבע האחיד בתחילת 1999 ובהשלכות שיהיו ל"אובדן" המטבעות הלאומיים על תוכנות המחשבים שלהם. לפיכך, רבים מהם אינם מקדי־שים את תשומת הלב הראויה לטיפול בבאג.

במסקנות הסקר כלולה הערכה, לפיה צפויה "הפרעה חמורה" – עד כדי אפשרות של פשיטת רגל לעס־קים – משום שב־1 בינואר, שנת 2000, אלה לא יוכלו לעבד פקודות, לשלוח חשבונות או לטפל בעסקות אחרות, במידה שהסוגיה לא תטופל עד אז. מזגנים, מעליות וציוד אחר בעל שבבים ישנים, עלולים גם הם להפסיק לפעול. "הניסיון שלנו מצ־ביע על כך שארגונים שמטפלים בבע־יה מגלים כי הדבר סבוך מכפי שסברו בתחילה", אמר ראש מחלקת "מערכות תפעוליות ופתרונות" של חברת PA בבריסל.

דו"ח אמין

עידו אמין

סמים ואינטרנט (1) – הנבואה ניתנה ללוחמים בסמים

לא אחת הזהרתי כאן מפני התיישנותו המהירה של התוכן המוצג באינטרנט. התוכן העדכני – שרק אתמול שימש להעלאת קרנו של הארגון או האתר שלכם – יכול בתוך ימים להפוך להנצחה דיגיטלית של ארגון רדום שאינו עומד במשימת אחזקת אתר ועדכונו.

דוגמה מימים אלה: האתר של אל־סם, שחברת נטוויז'ן תרמה את אחזקתו. האתר – הבנוי, באופן כללי, לתפארת – מציע תשובות לשאלות נפוצות, כגון "אז למה החשיש חוקי בהולנד?". התשובה באתר: בהולנד, וגם בבריטניה, בשוודיה ובאיטליה, נעשו ניסיונות לליברליזציה, אלא שהמדיניות הליברלית הוכחה ככישלון, וממילא "הולנד מתכוונת לשנות את מדיניותה לאור כיש־לונה".

אלא מה? לפי סימן הקופירייט שבתחתית אותו דף, הוא לא עודכן זה כשנה, לפחות. המציאות, בינתיים, רצה קדימה: ועדת זכויות האזרח של הפרלמנט האירופי המ־ליצה לפני כמה שבועות לאפשר מכירה מבוקרת של מריחואנה בכל מדינות אירו־פה – וזה כולל את איטליה, שוודיה, צרפת וכן הלאה.

עוד סימן לכך שהמדיניות בהולנד לא השתנתה אפשר לראות בצילום זה שצולם לפני כחודש באמסטרדם, ומראה שלט ניאון הנראה למרחקים, ביום ובלילה, כשהולכים מהדאם סקוואר לכיוון ליידס־פליין. לפניכם קופי־שופ (כלומר התפריט כולל סמים) משולב בקפה אינטרנט, שב־שביל לא מעט גולשים הוא החוויה האול־טימטיווית של גלישה בכל המובנים – "סמים וגולשים", ואולי "סמים וקורסים". החנות הזו פועלת כחצי שנה, ומ־ציעה אמצעי גלישה לעכבר ולמוח גם יחד, מעל הדלפק ובמחיר סביר. בעל בית הקפה השקיע בכמה מערכות מחשב לגמרי לא רעות, מן הסתם משום שאינו יודע כי "בעתיד הקרוב המדיניות הזו תשתנה לחלוטין". אהה, הנאיוויות של האירופים.

שלט ניאון באמסטרדם: תן לי בבקשה צג פנוי וצ'ינגלה

סמים ואינטרנט (2): כתבים מן המעבדה

אלדוס האקסלי, מחבר הספר "עולם חדש אמיץ", ניסה לא אחת סמי הזיה מסוגים שונים, ובהשראה זו חיבר את הספר "דלתות החוויה", ששימש בתורו השראה לשמה של להקת "הדלתות". ספר נוסף, ופחות ידוע, של האקסלי הוא "אי" – ובו מתוארת אוטופיה חברתית קסומה עד נאיווית. בארה"ב יש עמותה העוסקת בהגשמת חזונו של האקסלי. יש לה אתר כמובן – http://www.island.org – וגם עיתון. בראיון שפורסם בגיליון האחרון של עלון העמותה יוצא המרואיין בדרשה נוקבת נגד... טכנולוגיית הדחיפה והשידור, שהוא רואה כאבות הטומאה.

קטעים נבחרים: "הקונספט של זרימה קבועה, שהוא אחד הדברים המקודמים על ידי בני אדם שרוצים וידאו זורם ושיחות טלפון זולות באינטרנט, ייצור זרם רצוף שיהיה קל לצותת לו, לשנותו, לחסמו וכן הלאה (...) אני מאמין שמאמצי השלטונות לשלוט ברשת ייכשלו כולם. אבל אם ננטוש את פרוטוקול ה־TCP/IP העומד בבסיס האינטרנט, ניפול קורבן לצנזורה, והחופש מצנזורה הוא לדעתי האספקט החשוב ביותר של האינטרנט.

"אחד הדברים שאי אפשר לעשות יותר הוא לשלוט על מה שאנשים אומרים. והעובדה היא שהאינטרנט אינו מדיום שידורי, היא פשוט לא דומה לשום דבר אחר, זה יותר כמו מערכת טלפונים מורכבת. אתה מתקשר למי שאתה רוצה, ויש לך גישה לתכנים שהוא מציע – אבל אף אחד לא יכול לדחוף לך כלום. אם אתה מקבל ג'אנק מייל, יש פילטרים שינפו את זה החוצה, אתה אפילו לא צריך לראות את זה. אף אחד לא יכול באמת לשדר – למרות שהם מנסים את זה בטכנולוגיית הפוש (Push), שזה לדעתי פשוט עיוות הסותר את רוח האינטרנט. הנ־קודה היא שבני אדם בכל העולם יכולים לקבל גישה לדעה של כל אדם אחר בעולם, ולקרוא אותה בחופשיות, וזהו פורום שמשמעותו הקץ לרודנות".

אז אתה בעד פול אנד פוש?

"בהחלט. צריך שיהיו דרכים נוחות לחפש את הדברים שאתה רוצה. ולכן מנועי חיפוש הם חשובים מאוד, והדרך שבה האינטרנט מאורגן ומקוטלג חשובה מאוד. הם לא כל כך מפותחים עדיין, אבל האינטרנט שובר גבולות, שובר צנזורה, שובר תעמולה. הוא מאפשר להחליף מידע באופן חופשי עם בני אדם מכל העולם. וכאשר הם נפגשים ומ־שווים את רשימותיהם... קראת את מקיאוולי? לפי מקיא־וולי, השלטון שואף לשלוט על המידע, לשלוט על מקורות העונג, והם מנסים".

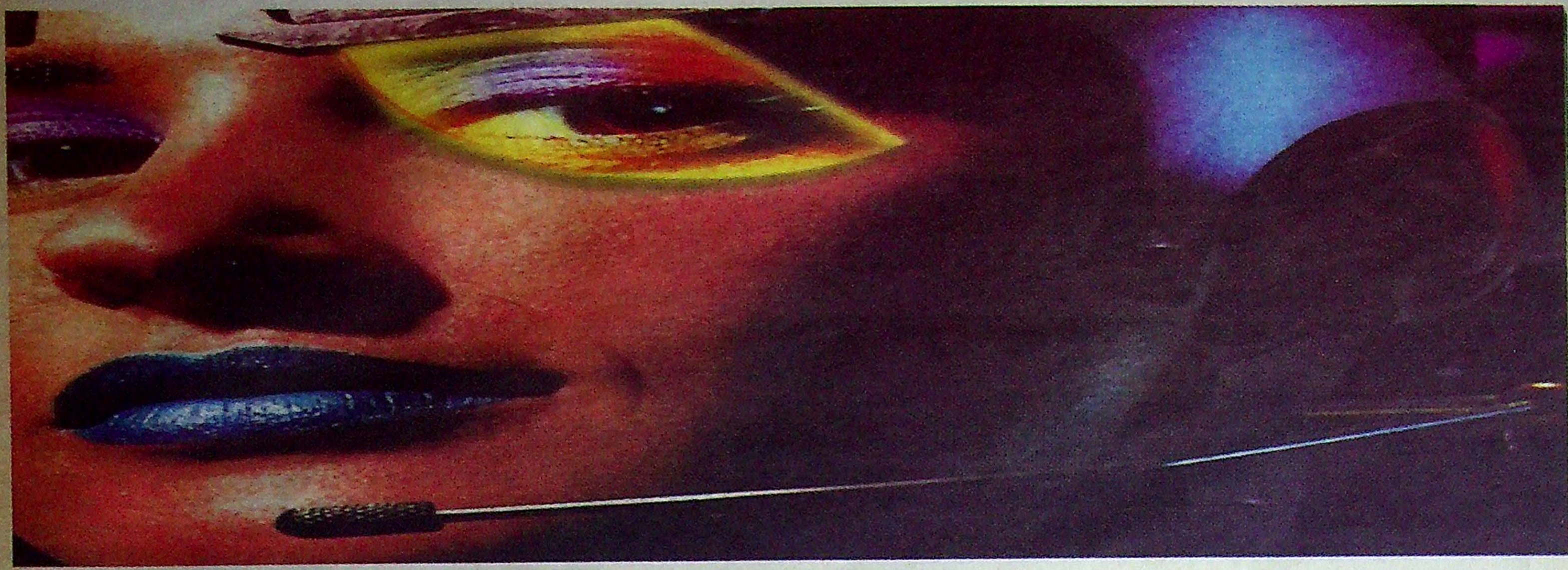
אז מי הוא איש המסתורין המתמצא בנבכי פרוטוקולי האינטרנט? הדובר הוא אאוסלי "הדוב" סטאנלי, הסאונדמן של להקת "הגריי־טפול דד" בשנות ה־60, ולאחר מכן יצרן האל־אס־די המחתרתי הגדול הרא־שון, שנתפס וישב שנים בכלא. עוד התפרסם סטאנלי בכך, שכשנתפס התברר כי למרות שגילגל כמויות עצומות של סמים, מעולם לא קנה אוטו חדש וגם לא מילא את כיסיו כסף. מניעיו האמיתיים היו, לדבריו, רוחניים. ממש מתאים לאינטרנט.

קמתי, התרחצתי, לבשתי מחשב

בשירו של רמי פורטיס "נעליים", מספר המשורר על רצונו ב"מקרר שיקרר לו את המוח". מקרר עדיין אין לנו, אבל מאוורר שיקרר את המוח הוא אחד מתוצאות הלוואי של השימוש במחשב חדש שהוצג בתערוכת המחשבים "קו־מדקס": לפנינו מחשב נישא – על הראש. בעצם, רובו נישא על החגורה, ורק חלק על הראש, ובכל זאת זה מרשים: ה"סייברנאוט" כולל פנטיום 133 (כולל מאוורר), 32 מגהבייט זיכרון פנימי, דיסק 1.4 מגהבייט, סאונדבלאסטר, צג זעיר המאפשר עבודה במקביל להמשך המבט על העולם האמיתי, יציאות שונות ומערכת הפעלה התומכת ככל האפשר בהפעלה קולית, בלי עכבר או מקלדת (אם כי מקלדת זעירה מצורפת למכשיר). המשקל: קצת יותר משני קילו. הבעיה היחידה: אין אחריות לעבודה בחמסין של יותר מ־40 מעלות.

אחד המתרשמים מהמוצר הוא ביל גייטס, שכתב: "זה נראה די קול, חוץ מזה שהקסדה נראית כאילו יצאה מסרט מדע בדיוני". נו, אבל זה בדיוק הע־ניין: הרבה ילדים, בגילים שונים, מוכנים לשלם הרבה כדי להיראות כאילו יצאו מסרט מדע בדיוני.

לרוץ איתו, לקפוץ איתו: מחשב נישא לי על הראש

יש עם מי לדבר

חדרי צ'טים הם המקום האמיתי שבו בני אדם נפגשים ברשת. התוכנות, האתרים, כללי הנימוס - ויש לכם חבר חדש

דפנה לוי־ינוביץ

צ'ט הוא סוג של תקשורת המאפשר לשוחח באמצעות המחשב עם בני אדם אחרים המחוברים לאינטרנט באותו זמן. רוב המשוחחים במרכזי צ'ט (הקרויים חדרים) עושים זאת כחלק מבילוי חברתי, כדרך לשמוע ולהשמיע דעות, לפגוש ולהכיר אנשים מעניינים, ולמלא את החיים בסייברספייס בתוכן אנושי דינמי. רוב משתמשי הצ'ט מעידים כי כמעט שאין פעילות ממכרת מזו.

להבדיל מהדואר האלקטרוני, צ'ט מאפשר לקבל תגובות בזמן אמת, הוא קל ופשוט לתפעול, ומניב שיחות ספונטניות מהסוג המתעו[illegible]ר לקופת חולים, ברכבת ובמקומות מפגש מרתקים מסוג זה.

איך זה עובד

כדי להשתתף בצ'[illegible]ש צורך בתוכנת צ'ט מתאימה, שתותקן במחשב בנוסף לדפדפן. רוב התוכנות הללו מבוססות על טקסט בלבד. כשנכנסים לאתר שיש בו חדרי צ'ט, ובוחרים בחדר רצוי, מופיע על מסך המחשב חלון, שעל פי רוב יהיה מפוצל לכמה מסגרות. בחלק המרכזי של החלון מתנהלת השיחה (שהיא למעשה לא ממש שיחה, אלא מעין התכתבות מהירה), חלק אחר מראה את רשימת המשוחחים הנמצאים בחדר, וחלק נוסף משמש לצורך הקלדת מה שאתם מעוניינים לומר. כל שורה שתקלידו ותשלחו (ליחצו: Eenter) תופיע לאחר כמה שניות על המסך, וכל משתתפי השיחה יוכלו לראות אותה ולהגיב.

לפנ[illegible] שאתם מתחילים לשוחח תבקש [illegible]ל תוכנת הצ'ט לבחור לעצמכם כינוי. רוב המשתמשים בוחרים לעצמם שמות בדויים, ורוב הסיכויים שתמצאו את עצמכם בחברתם של "זונג מלך האש", "נשוי27", "רמפלסטילסקין" ו"לוליזזה". שמורה לכם הזכות להזדהו[illegible]כם האמיתי, אבל כל עוד נוח לכם תחת מעטה הכינוי הבדוי, איש מן המשוחחים לא יידע עליכם דבר, לא יראה את כתובת הדואר האלקטרוני שלכם ויאמין, קרוב לוודאי, לכל מה שתספרו על עצמכם.

על מה מדברים

יש ברשת אלפי מרכזי צ'ט, במגוון אדיר של תחומים. בחלק מן המרכזים הללו יש מנחים המפקחים על רמת השיחה, מסננים מסרים גסים, גזעניים וכד'. בחלק מן האתרים מצוינת מגבלת מקום. כדאי לבחור חדר שהכניסה

ראשים מדברים

בצ'טים גרפיים אפשר להיות חתול שחור

חדרי הצ'ט הגרפיים הם כרטיס הכניסה אל הקהילות הווירטואליות. צ'ט המבוסס על גרפיקה מתנהל על פי רוב באמצעות דמויות בדויות גרפיות, המכונות אווטארים. כל משתתף בוחר לעצמו אווטאר, ובמשוכללים שבחדרים הוא גם יכול לעצב את האווטאר על פי רצונו. בחדר עצמו יש תפאורת רקע, והעיצוב, הדמויות והתנועה מכתיבים את האווירה. חדרי הצ'ט הגרפיים המתוחכמים ביותר מאפשרים אפילו לקחת את קבוצת המשוחחים שלכם לסיור באינטרנט, כדי להראות להם את האתרים שמהם התלהבתם במיוחד. בחדרי צ'ט גרפיים הטקסט מופיע בדרך כלל בבועה, כמו בקומיקס, מעל פניו של המשוחח, אבל מי שמתקשה לעקוב אחר השיחה יכול לקבל תקציר שלה בטקסט פשוט.

אחד המרהיבים שבמרכזי הצ'ט הגרפיים הוא "הארמון". לאחר שתורידו את התוכנה באתר עצמו, תוכלו לבחור לעצמכם אחד ממאות החדרים, המיוחדים לכל נושא שבין חביצת חמאה למנהגים של שבטי המאיה. מקומות המפגש הווירטואליים בארמון אמיתיים להחריד, ומשלבים גרפיקה תלת־ממדית עם אפקטים קוליים ותמונות מורכבות. החיסרון היחיד של המקום הוא העובדה שהוא עולה כסף. למבקרים ניתנים שבועיים ניסיון בחינם, וסיור מודרך המלמד בדיוק איך ליצור, לעצב ולשלוט באווטאר שלכם.

http://www.thepalace.com

צ'ט גרפי חדש למדי ומלהיב עוד יותר הוא "ראשים מדברים", שיכול בקלות להפוך למקום מפגש ופולחן של כל מי שמחפשים אווירה קצת יותר מוזרה מהמקובל. כל משוחח ב"ראשים מדברים" מיוצג על ידי פלג גופה העליון של דמות, שעיצובה המדויק נעשה על ידו. אפשר לבחור עיניים, אף, תסרוקת, בגדים – כולם ביזאריים למדי. הדמויות משוחחות בבועות של טקסט, ואגב כך מעוות את הפנים, ממצמצות בעיניים, מעקמות את האף ומרימות גבה. הצ'ט עצמו מתנהל באחד משלושת החדרים הפתוחים כרגע: פאב, חוף רחצה או מועדון לילה. הכניסה מוגבלת לשבעה משתמשים בכל חדר, מה שמאפשר לשיחות להתפתח ולהיכרויות להעמיק.

http://www.on-line.co.uk/talkingh/talkman.html

כך נשוחח

ארבע התוכנות הפופולריות, ועוד אופציה אחת לעצלנים

למרות שכיום אפשר להשתתף בצ'טים בלי להצטייד בתוכנה מיוחדת – מספיק דפדפן תומך ג'אווה – מרבית אתרי הצ'ט עדיין דורשים להוריד אחת מארבעת התוכנות המקובלות כיום לניהול שיחות מסוג זה, שגם מצוידות בכל האופציות השימושיות. תוכנות אלה הן IRC, iChat, mIRC ו־pIRCh.

IRC, קיצור של Internet Relay Chat, היא ותיקת תוכנות הצ'ט. התוכנה מאפשרת לשוחח בחלון טקסט פשוט ויעיל כמעט בזמן אמת. חסרונה הבולט הוא שהיא נוצרה עוד לפני חלונות 95, ולכן תפעולה מצריך שליטה בכמה פקודות לצורך דילוג מחדר לחדר, קריאה לחברים שאולי נמצאים בחדרים אחרים, פתיחת חדרי צ'ט ועוד. זה אמנם נשמע מסובך, אבל זה לא, ורשימת הפקודות ההכרחית צנועה וקלה לשליטה. IRC קיימת בשטח כבר יותר מ־15 שנה, ותפוצתה הרבה מאפשרת למצוא חברים לשיחה באמת בכל פינה של העולם.

הסברים למתחילים, היכרות ראשונית עם IRC, וכמובן את התוכנה עצמה אפשר למצוא ב:

http://www.neosoft.com/~biscuits

אתר לא פחות מוצלח, המכיל קישורים רבים לחדרי צ'ט רוחשי פעילות IRC:

http://www.densu.com/chatirc

אם אתם מחפשים ממשק ידידותי יותר, שיודע לעשות פחות או יותר את אותם דברים, בלי שתיאלצו ללמוד אפילו פקודה אחת, דרושה לכם אחת משלוש התוכנות הפופולריות האחרות, שההבדלים ביניהם מינימליים. אם יש לכם מודם מספיק רציני, ודיסק קשיח מספיק רחב, נסו את iChat, שהיא ידידותית ואינטואיטיווית להפליא:

http://www.ichat.com/pager/index.html

mIRC, השלב האבולוציוני הבא, נחשבת לתוכנת הצ'ט הידידותית ביותר, המאפשרת נחות מרבית למשתמשי חלונות 95, והיא פחות כבדה מ־iChat. ניתן להורידה ב:

http://www.mirc.com

מדריך מפורט למשתמשים חדשים ב־mIRC, גדוש בתשובות לשאלות נפוצות ובקישורים לחדרי צ'ט:

http://www.ecity.net/newbie/mirc.html

pIRCh אף היא ידידותית ונוחה, ומבטיחה שימוש נטול תקלות:

http://www.bcpl.lib.md.us/~frappa/pirch.html

כל התוכנות ניתנות להורדה בחינם. ההתקנה שלהן פשוטה ביותר, וכל אחד מאתרי הבית שלהן כולל הוראות הפעלה מדויקות ופשוטות, וכמובן מאות חדרי צ'ט, שבהם אפשר להתנסות עם התוכנה החדשה.

WBS הוא מרכז צ'טים, שכל מה שצריך כדי להשתתף בהם זה דפדפן אינטרנט מתקדם. הוא מצהיר על 2.5 מיליון חברים, ומציע צ'טים במולטימדיה, צ'טים בקול, בתמונה או צ'טים המאפשרים לשלב דואר אלקטרוני וסיורים באתרי אינטרנט אגב שיחה:

http://pages.wbs.net/webchat3.so?MSIE 3

צ'טים נטולי תוכנה, המאפשרים לשוחח בקולכם הטבעי, אם המחשב שלכם מצויד בכרטיס קול, רמקולים, מיקרופון ומודם מתאים:

http://www.onlive.com

אליו מוגבלת לכ־20 איש, מכיוון שמ־ספר משתתפים גדול יותר הופך את השיחה לבלגן לא־מאורגן, ובלתי אפ־שרי להשתלב, לעקוב אחר דברי המ־שוחחים ולהבין מה בדיוק נאמר. מאותה סיבה כדאי לבחור חדר המיוחד לעניין שמעניין אתכם, ועוד יותר מכך מומלץ לחכות כמה שניות בשקט ולבדוק על מה מדברים אלה שכבר נמצאים בחדר, כדי להשתלב בנימוס ברוח הכללית.

מציאת חדר צ'ט שמתנהלת בו שי־חה אינטליגנטית, מעוררת ומגרה היא משימה לא קלה. הסיכוי לכך גדל בח־דרי צ'ט הפועלים באתרים בתחומים ספציפיים (כמעט כל אתר מסחרי, אתרי בידור כגון קולנוע וטלוויזיה, אתרי אמנות ואתרים של אגודות, אר־גונים ומוסדות לימוד מכילים אופ־ציית צ'ט). כצפוי, לא מעט חדרי צ'ט ברשת עוסקים בסקס, היכרויות ושאר תחביבים, אבל חדרים המופעלים בא־תרים מסודרים יותר (פרטים בהמשך) והמחייבים הרשמה מסודרת, עשויים לספק חוויות מזככות. הדרך היחידה לברר מהו טיבו של חדר צ'ט היא, למ־רבה הצער, ניסוי וטעייה.

איך להתבטא?

רוב הצ'טים מתנהלים, כצפוי, באנ־גלית, אבל אין זאת אומרת שדוברי עב־רית צחה אינם יכולים למצוא לעצמם רעים לשיחה און־ליין. כל מנוע חיפוש ימצא לכם כתובות של אתרי צ'ט בכל שפה ובכל תחום שתרצו, מפוליטיקה ועד איסוף מפיות תחרה.

למרות שתוכנות הצ'ט הפופולריות ביותר הן, כאמור, מבוססות טקסט, לא מעט חדרים מאפשרים שימוש בתוכ־נות משוכללות יותר הכוללת גם גר־פיקה, אנימציה ואפילו קול. אם אתם בכל זאת מקלידים רק טקסט והשים מעט מוגבלים בהבעת רגשות, שורה שלמה של אייקונים המורכבים מאר־תיות היוצרות מיני הבעות פנים תא־פשר לכם להרחיב מעט את הלקסיקון (למילון ההבעות המלא ראו "קפטן אי־נטרנט", גיליון מס' 26). בנוסף התגב־שו קיצורי מלים מקובלים, שנועדו לאפשר למשוחחים להביע את דעתם מהר, ולקצר את זמן התגובה. מאחר שלא מקובל לתת לשאר המשוחחים להמתין זמן רב, משוחחים ותיקים נוה־גים לדבר בקיצור ולעניין. לכן במקום לומר by the way מקלידים פשוט BTW, ובמקום laughing out loud – LOL. באופן כללי מקובל להתעלם בסלחנות משגיאות הכתיב של המשו־חחים, ולזכור כי חלקם מדברים במקור יפאנית, בורמזית או רוסית. כמו כן מקובל להשתמש באותיות קטנות בל־בד, מאחר שאותיות גדולות נחשבות לצעקה, ומשמשות רק כדי להביע או־מר בקול רם במיוחד.

עם מי משוחחים

עם כל מי שרוצה לשוחח איתכם. אמנם אפשר להיכנס לחדרי צ'ט בזהות בדויה, אבל אין חוק האוסר עליכם לס־פר לכל הנמצאים בחדר מי אתם, מאי־פה אתם ומה אתם עושים. כל שרת צ'ט שמכבד את עצמו יכריח אתכם, לפני הכניסה לחדר, לקרוא את הוראות הבי־טיחות, המזהירות שלא למסור פרטים אישיים לזרים ולא לחשוף את עצמכם לחורשי רעה, המאכלסים את האינטר־נט בדיוק כפי שהם מאכלסים את העו־לם החיצון.

עם זאת, צ'ט הוא האפשרות הקלה והמהירה לפגוש אנשים ממקומות שב־כלל לא ידעתם שהם קיימים, להביע כל דעה בכל נושא ולשמוע תגובות, להכיר מקומות, אירועים, שפות, מנה־גים וצלילים חדשים, ואם להאמין למי־תוסים – אולי אפילו לפגוש את אהבת חייכם.

ברוב תוכנות הצ'ט אפשר לשוחח עם כל הנוכחים בחדר, או ללחוש – דהיינו, לבחור למי מבין הנוכחים אתם רוצים לומר דבר מה בפרטיות, ולש־לוח את השורה המודפסת אליו בלבד. אם אחד הנוכחים מרגיז אתכם במיו־חד, אפשר ברוב המקרים לבחור להת־עלם ממנו, ואז דבריו לא יופיעו על המסך האישי שלכם.

ברוב מרכזי הצ'ט תמצאו גם את האפשרות לייסד חדרים משלכם, כלו־מר לפתוח מרכז מפגש שאליו יוכלו לבוא כל מי שהנושא שבחרתם יעניין אותם. בדרך כלל תוכלו לציין שהחדר פרטי, ואז תותר הכניסה אליו רק לנ־בחרים, עמם אתם מעוניינים לשוחח. הדבר שימושי במיוחד אם אתם מתק־שרים עם חבר מארץ אחרת, ורוצים לשוחח איתו בזמן אמת במחיר סביר יותר מזה של שיחת טלפון בינלאו־מית, או אם פגשתם בחדר צ'ט מישהו שמצא חן בעיניכם, ואתם מעוניינים להמשיך את השיחה עמו שלא בנוכ־חות כל השאר.

אז לאן הולכים?

מקום מצוין לעשות בו את צעדיכם הראשונים כמשוחחים אלקטרוניים הוא אגף הצ'ט של אינדקס האתרים "יאהו!". זהו אגף צ'ט מאורגן, מסודר, מפוקח ומבוקר, שיש בו חדרים בתחו־מים כגון ספורט, פוליטיקה, בידור, רומנטיקה, מוסיקה, בורסה ומחשבים. לפני הכניסה יש להירשם ולבחור כי־נוי, וכדאי לעיין בקובץ העזרה (כולל עזרה און־ליין) המספק הדרכה בהירה ומפורטת על השימוש בצ'ט, פתיחת חדרים פרטיים ומה לא. חדרים שתיצ־רו ביאהו! יאפשרו לכם לקרוא לחברים אחרים, וייסגרו מאליהם כשאחרון המ־שוחחים יעזוב אותם.

http://www.chat.yahoo.com

מקום חדש ופופולרי להחריד, המר־כז בתוכו רשימת ענק של אתרים שבהם מתנהלים צ'טים שונים, הוא "יאק" (או בלשון העם האמריקאי – קשקש). ב"יאק" אפשר למצוא הדרכה לגבי ניהול צ'ט, רשימה מעודכנת ומ־פורטת של צ'טים מאורגנים המתקיי־מים באינטרנט, פירוט של אתרים לפי נושאים, רמת ההנחיה, צנזור, גיל המ־שתתפים ומספר האנשים בחדר. האתר מתעדכן בכל יום, וכדאי לבדוק את "צ'טקסלנט" – עמוד הנבחרים של האתר – ולהשתמש בשירות התזכורות בדואר אלקטרוני, שישלח לכם הודעה כדי שלא תחמיצו את הצ'ט שבו רצי־תם להשתתף.

http://www.yac[illegible]

אחד ממרכזי הצ'ט המונחים והמצו־נזרים, אבל המאוד פופולריים, הוא אתר הבית של מירבליס, החברה שמא־חורי ICQ – תוכנת שיחה שכוללת, בין היתר, גם אפש[illegible] צ'ט. ביקור במ־קום גילה עשרות [illegible]ים לכל גיל ומ־צב רוח.

http://www.mirabillis.com

קשיי שפה

לא תמיד קל לשוחח עם אנשים זרים בשפה זרה, והתקלות התקשו־תיות בחדרי הצ'ט השונים הן בלתי נמנעות. הצ'ט של יוניוורס (שמשמעו עולם, אבל גם שיח־אחיד), משתמש בתוכנת תרגום אוטומטית, המתרגמת (הלוך ושוב) אנגלית, צרפתית, גרמ־נית, איטלקית, ספרדית ופורטוגזית. הרעיון הוא לאפשר לאינטרנט להיות שובר גבולות ומוחק מחיצות אמיתי. הביצוע, בהיותו אוטומטי, מניב לע־תים משפטים מצחיקים במיוחד, ולכן הוראות השימוש בחדר הכניסה לאתר מבקשות מן המשוחחים שלא להשת־מש בביטויים דו־משמעיים, ניבים ודי־מויים המיוחדים לשפתם. מובן שהתרגומון הזה לא מתרגם ניואנסים ודקויות, אבל הוא בהחלט מצליח לג־שר בין אנשים המעדיפים להתבטא בשפת אמם. באתר מבקרים יותר מ־500 בני אדם ביום, ובקרוב הוא יכלול גם אופציית תרגום ליפאנית, רוסית וסינית.

http://www.uni-verse.com

ילדים בדרך

צ'ט הוא דרך מופלאה להרחיב או־פקים ולשמוע איך חיים ילדים באזו־רים אחרים של העולם. צ'טים לילדים מתנהלים כמעט בכל אתר המיוחד לאוכלוסיה זו, והכל כמובן, תחת הש־גחה. כל אחד מאתרי הצ'ט הללו מנסח את רשימת החוקים שלו בשפה בהירה, ומלמד את הילדים, לפני הכל, לא למסור פרטים מלאים, מספר טלפון או כתובת, ולא להתפתות לפגישות עם איש ממכריהם עלומי השם. התחומים הנידונים בחדרי הילדים בדרך כלל מרתקים במיוחד, כגון ברבי, צבי הנינג'ה, הספייס גירלס, טמגוצ'י ודמי־כים.

אתר צבעוני ומלא מוסיקה, שיש בו תוכנה ידידותית במיוחד והוראות הת־קנה צעד אחר צעד, מלמד את הילדים להביע רגשות וקולות בכל מיני טרי־קים אגב שיחה, ומציע להם לפתוח חדרים שיוקדשו לתלמידים בבית הס־פר שלהם:

http://www.legalpadjr.com/chat.htm

מדריך השיחות לילדים של יאהו! מאפשר לשוחח בפרטיות עם ילדים אחרים, פתוח לילדים מכל העולם ומ־תפעל חדר נפרד לקטנים שעדיין לא כותבים כל כך טוב.

http://hbz.yahooligans.com/hbzchat

אירועי צ'ט

כמעט כל מרכז צ'ט שמכבד את עצמו מקיים אירועי צ'ט, שבהם מתא־רחים סלבריטאים מתחומים שונים, העונים לפניות הציבור. ביאהו!, למ־של, יתארחו החודש קתי נג'ימי וכוכ־בי הסדרה "בבילון 5". צ'ט עם מפורסמים מתנהל בנוכחות מנחה המ־נתב את השיחות, ובמקום בחדר מוגבל משתתפים, הוא מתרחש באודיטוריום, כלומר מספר המשתתפים האפשרי גדל. דיוויד בואי אמר באחרונה, לאחר שהשתתף בצ'ט של אמריקה און־ליין, כי זאת בעיניו הדרך המצוינת ביותר להגיע לקהל שלו, וכי הוא החליט לה־תראיין רק כך. אתרים משובחים דוג־מת "יאק" מספקים לוח זמנים המפרט איזה כוכב מתארח איפה ומתי, ולמי מותרת הכניסה (חלק מספקיות האינ־טרנט מגבילות צ'טים כאלה למנויים בלבד). וודי אלן, שהתארח לפני כמה שנים בצ'ט שכזה, אמר אחר כך: "זה מעניין מאוד ומוזר מאוד. אני מקווה שהחשיפה לכל הטכנולוגיה הזו לא תעשה אותי עקר".

הצ'ט העברי

רוב אתרי השיחות הישראליים מבוססים על יישומי ג'אווה. המשמעות היא שנחלת המפטפטים שמורה לבעלי מערכת הפעלה בסביבת 32 ביט – כלו־מר, חלונות 95. בנוסף, יישומי הצ'ט מסתמכים על התמיכה בעברית של מערכת ההפעלה. כלומר, מי שיש ברשותו מקינטוש, או שסתם לא מותקנת אצלו תוכנת ההפעלה המתקדמת של מיקרוסופט בגרסה העברית, מוזמן לשבת בשקט, או, לחלופין, לדבר באנגלית.

ערוצי השיחות הישראליים העיקריים ברשת:

אחד מחלוצי הצ'ט העברי המתגבש הוא הצ'ט של "וואלה!", מדריך האת־רים הנוח לבריות. בימים אלה הצ'ט של וואלה! עדיין פתוח לכל משתמש, אבל הודעה באתר מאיימת כי בקרוב תוגבל הכניסה לחברים בלבד, ולכן כדאי להירשם שם עוד היום.

http://www.walla.co.il/friends/chat

הצ'ט של דפי זהב הוא אמנם יישום ג'אווה לכל דבר, אך בניגוד ליישו־מים אחרים, התמיכה העברית בו לא קשורה כלל למערכת ההפעלה. במלים פשוטות, אם יש לכם דודה בניו יורק או חבר במזרח הרחוק עם חיבור לאינ־טרנט, תוכלו לשוחח ולהחליף עמו חוויות משותפות בשפת הקודש. עם זה, יש להביא בחשבון שיישום זה נמצא אלפי שנות אור מאחורי יישומי צ'ט מת־קדמים אחרים. כך למשל, חלון השיחות משותף לכולם, ולכן מי שמחפש אי־נטימיות ייאלץ לחפש במקומות אחרים.

http://www.yellowpages.co.il/dapaz/chat

אתר השיחות של נטקינג אינו מן הידידותיים למשתמש, אולם בזכות יחסי ציבור מאסיביים אפשר למצוא שם אנשי שיחה מעניינים לצד ידוענים, בעיקר שחקנים ואנשי בידור מהסדרות שמוקרנות בערוץ 3 בכבלים.

http://www.netking.com/chat

לפני כחודשיים הוציאה רשת IOL את הגרסה העברית לצ'ט הפופולרי והמ־שוכלל Places Virtual (הגרסה האנגלית משמשת את המבקרים במנוע החי־פוש אקסייט). בניגוד ליתר יישומי השיחות בעברית יישום זה אינו יישום ג'אווה, אלא תוכנה העומדת בפני עצמה. חדרי השיחות הם למעשה דפי אי־נטרנט, ותוכנת השיחות היא דפדפן אינטרנט לכל דבר. כתוצאה מכך, כל אתר אינטרנט הוא חדר שיחה בפוטנציה. התוכנה גם מאפשרת למשתמשים להציב בחדר השיחה כלי רכב כלשהו (אוטובוס, גמל, שטיח מעופף וכדומה) ולהציע למשוחחים אחרים לטי[illegible]תם באינטרנט.

http://chat.iol.co.il

צ'טים נוספים:

מוקד צ'טים להומוסקסואלים ולסביות – http://www.gay.co.il

צ'ט למטרות היכרות שהכניסה אליו מותרת לרווקים ורווקות יהודים מכל העולם – http://w[illegible]jewishpersonals.com

הערוץ הישראלי ב־IRC, שהשיחות בו מתנהלות באנגלית או בעברית, לבחירתכם, עם ישראלים אחרים או כל מי שמתעניין בעניינים שברומה של מדינת ישראל – http://www.webknx.com/ppl.htm

הצ'ט של סנונית – http://chat.snunit.k12.il

רשימת אורחים בשיחות ועידה חיות – http://www.iol.co.il/guest.htm

עידו דב, אניטה מיכאלי

ואפשר גם לגנוב תוכנות

אם אתם מחפשים חנות מחשבים שבה נמצאות כל התוכנות הקיימות, בחי־נם, וטרם מצאתם, סימן שלא חשבתם לחפש ב־IRC – אזור השיחות של הר־שת. בערוצים היותר נידחים שם, תמצאו

קבוצה המונה כאלף איש, סוחרת מבוקר עד ליל בתוכנות פרוצות בגרסתן המלאה, בלא מורא מידיו של החוק ובלא עכבות מוסריות. Warez הוא הדבר החם אצל ילדי השבבים של שנות ה־90. מדובר במנגנון סחר בקבצים גנובים, שמותיר את חברות התוכנה פעורות פה וכבולות גפיים.

ב־UndernеT, שהוא האזור המפוקפק יותר של שיחות הרשת, מתקיימים ססנים רצופים של 24 שעות, שבהם מועברות תוכנות שיצאו לשווקים עוד באותו הבוקר, מפוצחות, מכווצות, בצירוף קרדיט להאקר האחראי לביצוע וקי־בוצת ידידיו. הגם שמדובר בערוץ שיחה, המלל לא רב, וודאי שלא מועברים בו תכנים אישיים. הערוצים כולם מיוחדים לפרסום אתרי FTP שבהם נמצא החומר היקר, ובבקשות לתוכנות והשלמות של קבצים חסרים.

הגרעין הקשה של קבוצת Warez (קיצור ל־Softwarez) מורכב מנערים קשיחים נושאי כינויים מוזרים כגון Zino ו־Megadope, בגיל 14־18, שמתח־רים ביניהם של מי גדול יותר. קו תקשורת לאינטרנט, כמובן, שוויין הכספי של התוכנות הפרוצות ונחיצותן לאורח מהם והלאה. אותם מעניין רק מתי הו־כרז המוצר, מתי יצא לשווקים וכמובן – באיזה תאריך נפרץ והושק בתוכנה פרוצה.

כדי להוריד את התוכנות יש להצטייד אך ורק בסבלנות ובתוכנת FTP להעברת קבצים. חלק מהכתובות הניתנות בערוצי ה־Warez הן לאוכלי חי־נם, שאינם נדרשים לתרום מאום בתמורה, וחלק מהכתובות משמשות למט־רות סחר, שם גם נמצאים הקבצים החדישים ביותר, לדוגמה Virtual Cop 2, Worms 2, ו־ICQ 98, תוכנה שנגנבה הישר ממשרדי החברה עוד בטרם הו־כרזה גרסת הבטה הראשונה.

ידיהן של חברות התוכנה כבולות. אין ביכולתן לרדוף אחר כינויים מעו־פלים, וכתובות האתרים משתנות מדי יום ביומו. על המשטרה לא כדאי לס־מוך יותר מדי. ועד שיימצא פתרון, ראשי כל מנוי ברשת לגרוף לדיסקו הפרטי ממיטב שלל עולם התוכנה העולמי בעבור תשלום של סכום זעום לבזק. הח־גיגה, כך נראה, בעיצומה. כדי להשתתף יש להוריד את התוכנה IRC, ולהיכ־נס לערוץ UndernеT.

ניר רפואה

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

לידיעת בעלי האתרים

כלים חדשים לדחיסה של קובצי אודיו ווידאו, מבית היוצר של החברה הישראלית גיאו, יעשו את החיים קלים יותר, אבל הרשת תישאר עמוסה

עידו אמין

למה האינטרנט כל כך איטי? אחת התשובות היא: הוא לא איטי, זה אנחנו שממהרים. עם האוכל בא התיאבון – ואנחנו התרגלנו להרבה גרפיקה, ודורשים גם צלילי ותמונות זזות, למורת רוחם של ספקי החיבור המתלוננים על הקווים הנסתמים, ולמורת רוחם של הגולשים הנאלצים להמתין, ולהמתין, ולהמתין עד שהעמודים יופיעו (או ינגנו, או יזוזו, או יגיבו).

שלל עזרים הומצאו לעזרת בעלי האתרים, עזרים שיכלו להרזות ולהאיץ אתרים. אלא שהשימוש בפטנטים אלה הצריך עד כה ידע מעמיק, ניסיון, ונכונות לעבוד עם כלים אזוטריים, נוקשים ולעתים מלאים באגים כמסננת. לעתים, ההזרמה המהירה של וידאו וסאונד לרשת הצריכה גם גישה לשרת מיוחד – לוקסוס שיש רק למעטים. לעתים, הפתרון חייב את הצופה לטעון ראשית כל "תרסף" (פלאג־אין) מיוחד... רגע, לאן אתם הולכים?

למרבה המזל, סדרה זו של בעיות מולטימדיה סומנה כיעד על ידי גיאו, חברה ישראלית מגבעתיים, שבעבר הביאה לנו "תוספי" מולטימדיה לדפדפנים. סדרת מוצרי הדחיסה החדשה, "אמבלייז", מתמודדת ישירות וביסודיות עם העלאת מולטימדיה לרשת בעולם האמיתי, ומיועדת לתת מענה סביר לבעלי אתרים קטנים וגדולים גם יחד. "ווב צ'רג'ר" ("מסתערשת"?), היא תוכנה הדוחסת תמונות לפורמט JPG. זה לא מיוחד כל כך, אלא שהמסתערשת מוסיפה לכך דחיסה באיכות משתנה לחלקים שונים של התמונה. למשל: בצילום הכולל דמות אדם, נסמן עיגול סביב פניו של האדם – הם יישארו באיכות גבוהה, בעוד שאר גופו, ובוודאי הרקע, יידחסו כהוגן ויאבדו מאיכותם וחדותם. כך, הדחיסה מנוצלת עד המקסימום, ואפשר להגיע לשיעורי דחיסה בלתי ידועים.

כלומר, כמעט בלתי ידועים, שכן שיטות כאלה הוצעו כבר בעבר, אך רק באמצעות כלים מקצועיים. בנוסף לכך, הם מוגשים כאן בממשק הפעלה מלוטש, סייברי למהדרין. כמעט כל קובץ שתוכנו ציורי או צילומי יזכה לדיאטה מרשימה בעזרת המסתערשת. על ממשק ההפעלה ניתן לסמן באיזו מהירות מודם משתמשים בדרך כלל הגולשים לאתר שלכם: 14, 28 או אולי ISDN. האם הייתם רוצים שהם ימתינו רק ארבע שניות? אין בעיה, הקלידו "4 שניות" וליחצו על כפתור ה"דחיסה". התוצאה תתקבל מיידית. אם זה נראה נורא, העלו אט אט את זמן ההמתנה המשוער ותרכלו למצוא את האיזון העדין בין ייבוש הלקוח לבין חירטוש התמונה. כך תוכלו גם לחשב כמה זמן אני צריך להמתין כשאני נכנס לאתר שלכם, ואולי תבינו למה אף פעם לא כתבתי עליו (הטכנולוגיה בשירות האדם, הלא כן?).

אם עד כה היו בפי שבח והלל להרזיה ולהאצה שבאה בעקבותיה, הדברים משתנים כשאנו ממשיכים למוצרים הבאים. מוצרים אלה, אם יהפכו לפופולריים, יגרמו ליותר צפיפות בנתיבי האוטוסטרדה הווירטואלית הפקוקים, משום שהתוכנות הללו, "אמבלייז אודיו" ו"אמבלייז וידאו" מביאות את הקול והווידאו לכל אתר ואתר, כולל אותם אתרים שעד כה נמנעו מכך בשל בעיות מהותיות.

קובצי הקול והווידאו ידועים לשמצה בגודלם, ובעבר נדרשו הגולשים להמתין שעות לפני שזכו לצפות בתמונה בודדת על חלק זעיר של המסך. מאוחר יותר הומצאו תוכנות השרת הייעודיות, דוגמת "ריל אודיו", ועתה אפשר לראות ולשמוע משהו, לאחר שהורדתם פלאג־אין, ולאחר שבשרת הותקנה תוכנה ייעודית מתאימה. זה לא היה מלהיב, וזה לא היה בהישג יד של כל בעל אתר בחינם בג'יאוסיטיס.

הפתרון של אמבלייז הוא צעד גדול קדימה לעומת כל אלה. השיטה עובדת כך: אתם דוחסים את קובצי הקול והווידאו שלכם בבית, שוב בעזרת ממשק הפעלה סייברי ומלוטש־עד־מלוקק, עד שהם מגיעים לגודל זעיר. זהו. עכשיו אתם מעלים את הקובץ הזעיר לאתרכם. איך הגולש המזדמן יוכל לשמוע ולראות אותו? האם יידרש להוריד פלאג־אין? לא ולא. אתם מקבלים מ"אמבלייז" יישומון ג'אווה שיודע להשמיע את הקולות והמראות, וכשהגולש מגיע, בלי לשאול הרבה שאלות, היישומון מזנק (בערך) למחשבו ומשמש כתוסף מולטימדיה מיידי.

למרות שחיפשתי וחיפשתי, אני רואה רק מינוס אחד בגישה הזו: תוספון הג'אווה הזה יצטרך להיטען בכל פעם מחדש, בניגוד לפלאג־אין רגיל. היישומון המשמש להשמעת צליל הוא אמנם קטן, כ־10K, אבל היישומון המשמש להצגת וידאו אינו כה קטן, כ־50K, וזה אומר שאחרי כל העבודה שהשקעתם, הצופה שלכם שוב יבהה בריבוע אפור וימתין במשך פרק זמן לא ממש זניח לטעינת היישומון. זה לא סוף העולם, אבל הגולשים התרגלו לפינוק, ההמתנה לטעינת יישומוני ג'אווה היא אחת מסוגי ההמתנה המביכים ביותר שקיימים היום ברשת.

רוצים לראות דוגמה? קיפצו לאתר של אמבלייז. בשער יקדם את פניכם מסך וידאו מרשים, שעולה די מהר. http://www.emblaze.com. אגב, גם האתר שלהם מעוצב למופת.

האם זה שווה? אני עדיין מאמין כי תמונה טובה עכשיו שווה אלף מסגרות וידאו שיגיעו רק בעוד שתי דקות. ה"ווב צ'רג'ר", לכן, מומלץ בחום, וחבל שעדיין אינו מוצע למכירה. כאשר יוצע, אני מקווה שיהיה זה במחיר עממי יותר מאשר שני המודולים האחרים, שעולים כל אחד כמעט 300 דולרים. האם זה שווה? מודל האודיו הוא רעיון לא רע. בקשר לווידאו, אינני בטוח שהתוצאה מצדיקה את המחיר, ובכל זאת, אין הרבה מתחרים לאמבלייז ביכולת להביא מיידית וידאו וקול את הרשת, בלי תלות בשרת. למקצוענים באמת, מציעה אמבלייז באתר את הדור הבא (תכינו אלפייה): שילוב קול, וידאו ואינטראקציה, ליצירת מצגת אמיתית על הרשת, ללא תוספים ושרתים.

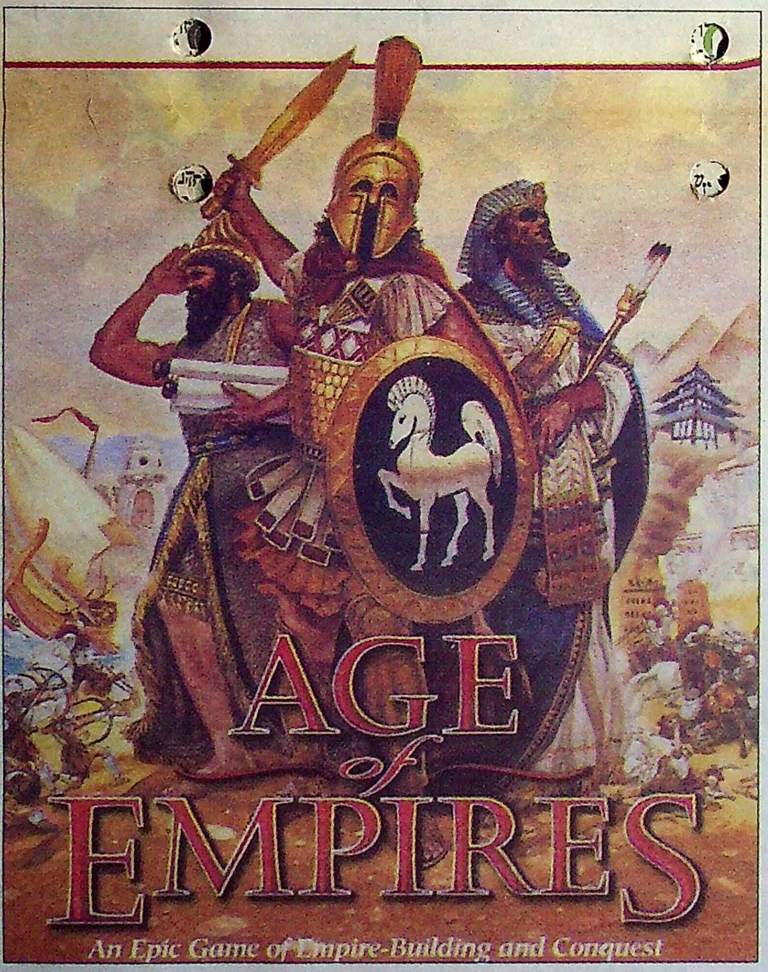
שאלה אחת נותרה בלי פתרון: האם בעקבות הכנסת וידאו וצליל לאתרכם הצנוע, לא יעיפו אתכם מג'יאוסיטיס?

אסטרטגיה עם קלאסה

גרפיקה מדהימה, אתגרים מחשבתיים ואקשן בלתי פוסק – בעטיפת צלופן אחת

עידו דב

תחושת עונג שלא תתואר עוטפת את מי שצולל בפעם הראשונה למשחק "עידן האימפריות". במבט ראשון נדמה שלפנינו סינתזה מושלמת של שניים ממשחקי האסטרטגיה הגדולים של כל הזמנים – "ציוויליזציה" ו"וור־קראפט" (War Craft). בדקות המשחק הראשונות, החל מהרגע שבו נקרע בפראות נייר הצלופן השקוף מעל קופסת המשחק, הציפיות מרקיעות שחקים. "עידן האימפריות" מוסיף "קלאסה" למשחקי אסטרטגיה מוכרים, והוא משלב באופן אינטליגנטי בין התחכום של "ציוויליזציה" לקסם החייתי ולאקשן הבלתי פוסק המאפיינים את "וור־קראפט", וכן גרפיקה תלת־ממדית מרשימה.

בניגוד ל"ציוויליזציה", עידן האימפריות משתרע "רק" בין השנים 8000 לפנה"ס ועד לתחילת המאה ה־20. בתחילת המשחק מתפקד המשחק כשבט קטן ופרה־היסטורי, וכל ייעודו לשמור על כפרו הקט מפני העולם הלא־מוכר. באמצעות ארבעה משאבים בסיסיים (מזון, עץ, אבן וזהב), הוא נדרש לפתח את הכפר ולהשקיע בפיתוח טכנולוגיות חדשות. המעבר לעידן הבא מצריך הגעה לרמת טכנולוגיה מסוימת, שאותה הוא אמור לקנות (בזהב) או לגלות בכוחות עצמו. ככל שעולה רמת הטכנולוגיה, משדרג השחקן את היחידות והמבנים הישנים של עולמו.

כשמתקדמים מעידן הכלים לעידן הברונזה, מתחילים להבין את ההיקף האמיתי של המשחק. בנוסף למבנים, ליחידות הצבאיות ולטכנולוגיה שצריך לבנות ולרכוש, נדרש השחקן להתעמת עם עוד כתריסר "גזעים" (מצרים, יוונים, פרסים, מינואים, פיניקים, אשורים ועוד), ולגבור עליהם, או לחלופין, להתאחד עמם.

מערכת התנועה והקרב אינטואיטיווית מאוד, ומאפשרת לקבץ ולהפריד יחידות. יש יחידות מסוגים שונים, החל מחילות יבשה ועד ליחידות עילית הפועלות בים. יוצרי המשחק הגבילו את השחקן לכ־50 יחידות (וזה לא מעט), אולם ריבוי היחידות עשוי דווקא להביא את השחקן אל עברי פי פחת, אם לא יתכנן בתבונה את האימפריה שלו.

המשחק כולל אפשרויות נרחבות לגיוון. היוצרים לא חסכו במגוון הפעולות שהיחידות והנתינים יכולים לעשות. כך למשל, מערכת שלמה של דיפלומטיה מאפשרת למנוע היווצרות של גיס חמישי בתוך האימפריה. אפשר גם לחלוק ולהחליף טכנולוגיות עם אימפריות אחרות, לבנות "פלאי עולם", והרשימה עוד ארוכה ומורכבת.

גם מבחינה גרפית בלא ספק מדובר ביצירת אמנות. שימו לב לפתיח, ותקבלו מושג טוב למדי לגבי מה שצפוי בהמשך. יוצרי המשחק הקפידו אפילו על התנועות העדינות של חיילינו האמיצים, עד שהמשחק נראה לפעמים כמו סימולציה גרפית ולא כמו משחק אסטרטגיה.

מדובר, אם כן, במשחק מלהיב ומהפנט. אל תתנו לשלבים הראשונים לדכא אתכם – המורכבות האמיתית מגיעה רק בשלבים המתקדמים. המשחק כולל גם מערכת שלמה שמאפשרת יצירת מפות אקראיות. ולאחר שתביסו את המחשב, אפשר לשחק נגד שמונה שחקנים נוספים באמצעות האינטרנט. ויש גם צד חינוכי: על כל משחק שיימכר בארץ מבטיחים היבואנים להעביר 20 שקלים לפרויקט "מחשב לכל ילד" (ראו עמוד 4), כך שמלבד ההנאה שבמשחק תרגישו שתרמתם גם משהו לאימפריה שבה אתם חיים.

"Age of Empires". הפצה: מיקרוסופט; מחיר: 229 שקלים.

מכורים לסכנה

משחקי הווידאו לא בלעו רק את המטבעות שלנו, הם גם שבו את לבנו ועיצבו מחדש את מוחנו, כך על פי "אומת הג'ויסטיק", ספר חדש מאת ג'יי.סי הרץ

אילת בכר, ניו יורק

העיניים הירוקות של טים נצצו מתחת לכובע הבייסבול ההפוך כששאלתי אותו מה המשחק האלקטרוני שהוא הכי אוהב. "מרתון!", הוא הכריז לאחר רגע של מחשבה. "אני מסוגל לבזבז עליו שעות על גבי שעות". פגשתי את טים ברכבת התחתית. הוא התעניין בספר שהחזקתי, "אומת הג'ויסטיק" (Joystick Nation), מאת ג'יי.סי הרץ. תחת כותרת המשנה "כיצד משחקי הווידאו בלעו את המטבעות שלנו, שבו את לבנו ועיצבו מחדש את מוחנו", הספר סוקר את ההיסטוריה של משחקי הווידאו ואת השפעתם על חיינו.

טים, 27, הוא נציג אופייני של הדור שנולד עם הג'ויסטיק ביד. לפרנסתו הוא מפתח משחקים כאמצעי למידה לחברות, "זאת דרך למשוך בני אדם למחשב, ולגרום להם לזכור את מה שלמדו", אמר. הלילות עוברים עליו במשחקים און־ליין, והוא הבעלים הגאה של כמה מכשירי אטארי ישנים.

"פונג", "ספייס אינוודרס" ו"פקמן", אלה המשחקים שעיצבו את תודעתם של 50 מיליון אמריקאים שנולדו בעידן הדיגיטלי, טוענת הרץ בספרה. אטארי, נינטנדו וסגה, בשביל בני הדור הזה, הם מה שהטלוויזיה, הקולנוע ותקליטי הוויניל היו בשביל ילדי שנות ה־50 וה־60.

הרץ נולדה ב־1972, בשנה שבה הטביעה אינטל את המיני־מעבד הראשון, והומצאו משחקי הווידאו המופעלים על ידי מטבעות. היום בידור אינטראקטיווי הוא תעשייה של 6 מיליארד דולר לשנה. "משחקי וידאו הם המדיום הכי מרתק כרגע", אומרת הרץ. "הם העתיד – הם נראים כמוהו ומריחים כמוהו. מי שרוצה לדעת מה יהיה עתיד המדיה, צריך להתבונן במשחקים".

מוקדש לאחי הנודניק

לאחר שפירסמה את ספרה הראשון, "גולשים באינטרנט" (Surfing The Internet), השקיעה הרץ שנתיים מחייה לחקר ההשפעה התרבותית, החברתית והמוסרית של משחקי הווידאו. היא רואה בהם לא רק גרסה של העתיד, אלא גם צוהר קסום אל הילדות, המשותפת לכל מי שנולד לאחר 1962 (השנה שבה תוכנתה הגרסה הראשונה של המשחק "Space War" במעבדות המכון הטכנולוגי בבוסטון).

את הספר הקדישה הרץ לאחיה הקטן. "האטארי היה ה.דרך היחידה לגשר על הפער בין ילדה בת 11 לבין ילד בן 8", היא אומרת, "זה היה זמן האיכות שבילית עם אחי, שמכל שאר הבחינות היה נודניק רציני".

הרץ נולדה בדרום אפריקה, גדלה בטקסס וסיימה תואר ראשון בהרווארד. מאז היא גרה בניו יורק. בשונה מהרושם שמעוררת תמונתה הפאם־פטאלית על כריכת הספר, פניה של הרץ הממשית רכים, חביבים ומנומשים. על כוס תה היא מפליגה בתיאור נלהב ומשעשע של מושאי המחקר האהובים עליה – משחקי הווידאו החלוציים של שנות ה־70 וה־80.

מי שגדל, כמוני, על "בית קטן בערבה", עלול להתקשות בהבנת גל הנוסטלגיה שהרץ רוכבת עליו. אבל אפילו אני זוכרת בחיבה את היום שבו קיבלתי את הגיים בוי הראשון שלי, ואת המפלט שמצאתי ב"מיס פקמן". אלא שלא מדובר רק בטרנד שמקומו על חולצות טריקו זעירות לצד יזהר כהן, דאג וטוני ואייקונים היסטוריים אחרים. משחקי וידאו הם מדיום צבעוני, דינמי ומבדר, חוצה גבולות ותרבויות ומגשר בין אנשים צעירים באשר הם, גורסת הרץ, אבל הם גם, ובעיקר, מבחן ועדות למבנה הפסיכולוגי של מי שמשחק בהם.

"טטריס", לדוגמה, מתאים לאוהבי הסדר. "סימסיטי" מספק את תאוות השלטון. "מיסט" מסייע לאסקפיסטים להתחבר לטבע. ו"דום", כמובן, מיועד למכורים לסכנה (הרץ, "'דום' גורם ל'ספרות זולה' להיראות כמו 'נשים קטנות'").

המשחק החביב על הרץ, "Missile Comand", נתפש בעיניה לא רק כשעשוע בלתי מזיק מימי הנשיא רייגן, אלא גם כהכנה לחיי השעה. הרגע במשחק שבו הטילים הגרעיניים נופלים, הקטע האחרון והנואש של ההישרדות, הנקודה האחרונה שבה אפשר עדיין להתמודד עם המצב לפני שהכל מתפרק – זוהי תחושה שאנו מכירים מחיי היום יום, מעומס העבודה, ממערכות היחסים שלנו, מאמצעי התקשורת.

הרץ. "משחקי הווידאו הם ההכשרה הטובה ביותר לחיים בסוף המאה"

הרץ כותבת בספרה כי "משחקי הווידאו הם ההכשרה הטובה ביותר לחיים באמריקה של סוף המאה, שבה הקיום היומי דורש יכולת לעכל 16 סוגים שונים של מידע שנפלטים סימולטנית מטלפונים, טלוויזיות, פקסים, ביפרים, יומנים דיגיטליים, תיבות קוליות, דואר, דואר אלקטרוני ואינטרנט". על אף היותם חוויה מלחיצה למדי, משחקי הווידאו הם אי של שפיות בשביל הרץ: "זה חלל עם אתגרים שאני יכולה לפצח – מערכת נסיבות מוגדרת שאני מסוגלת להתמודד איתה – וזאת חוויה מספקת מאוד. כמובן שגם בחיים יש אתגרים, אבל רק לעתים רחוקות מדובר במצבים קיצוניים כל כך, וטוב שכך", היא אומרת. "אנחנו לא באמת רוצים שירדפו אחרינו או יירו בנו, אבל יש משהו באינטנסיוויות הזאת שמושך אותנו. אנחנו רוצים להיות במצב של הילחם־או־ברח, בלא הסיכון הפיסי". הרץ מודה שטשטוש הגבולות בין פעולה לתוצאה, הנגזר מהמשחקים, עלול להיות בעייתי. בספרה, היא מייחדת פרק שלם למשחקי מלחמה. היא פותחת במסיבת עיתונאים שערך הרמטכ"ל האמריקאי נורמן שוורצקופף בעת מלחמת המפרץ, שבה הסביר שלמרות איך שזה נראה, "לא מדובר במשחק נינטנדו".

בעידן שבו הצבא האמריקאי מבצע כמעט את כל האימונים באמצעות סימולטורים, לא פלא שיש נתק בין המציאות הממוחשבת ובין המצב בשטח. "השאלה היא איפה נגמרת הסימולציה ומתחילה המלחמה", מאבחנת הרץ, וממשיכה לצדד אוטומטית במשחקי הווידאו: "יש כאלה שמאפשרים לך לנצח בלי להרוג הרבה אנשים, וזה דווקא טוב".

סוללת ההגנה האחרונה היא, כמובן, פטליזם טכנולוגי. "זה המקום שבו אנחנו נמצאים כרגע", אומרת הרץ, "ככה אנחנו נלחמים. והטכנולוגיה תמשיך להתפתח". אבל אפילו היא מכירה בסכנה שמייצגים שלל המשחקים הקרביים שפרצו לשוק בעקבות מלחמת המפרץ: "הטכנולוגיה היא סטרילית מאוד. אין בה את הדם והגועל. זה מסוכן, כי זה מעורר את האשליה שגם העולם האמיתי נקי מהשלכות. וזה לא נכון, ולא חשוב בכמה שידורים מהסי־אן־אן אנחנו צופים".

הרץ כשלעצמה מופיעה בסי־אן־אן בקביעות מעוררת השתאות, למרות ואולי בשל גילה הצעיר. "נראה לי שאני מקוטלגת אצלם בשלוש קטגוריות, כמומחית לטכנולוגיה, לתרבות פופולרית וכסתם מישהו צעיר שאפשר להביא לאולפן בלי התראה מראש", היא אומרת.

להלן מדגם מייצג של סוגיות שהרץ נדרשה להתייחס אליהן בחודשיים האחרונים: מיקרוסופט נגד מחלקת המשפטים (גם אם זה חוקי, זה לא צדק), מורשת דור ה־X (טכנולוגיה, כמובן), וגזענות בסייברספייס (אין חיה כזאת). "הם מביאים אותי לדבר על ניוט גינגריץ', סוף המילניום או שכפול גנטי של כבשים", יורה הרץ. "הם שואלים אותי דברים כגון: ובכן, ג'יי.סי, מה דעתך על מימון מפלגות? ומה לגבי תהליך השלום במזרח התיכון?", אבל, "יש לי דעה על כל דבר, ואין לי בעיה לשלוף תשובה מהמותן".

משחקי הווידאו הפכו את הרץ לא רק לאישיות טלוויזיונית אלא גם לגולשת וירטואלית מנוסה. "המשחקים הרגילו דור שלם של אנשים להאמין שמה שהם עושים משפיע על מה שקורה על המסך", היא אומרת. "הרשת לא היתה מתפשטת בכזאת מהירות אם לא היה דור שלם שהתרגל לעשות מניפולציות על המסך".

אני פשוט נרגשת

בתחום המשחקים, עדיין אין לרשת הרבה מה להציע, מלבד מסחר במכשירי אטארי ישנים. לעומת המיליארדים שגורפים משחקי הווידאו, המכירות און־ליין יגיעו בשנת 1997 ל־224 מיליון דולר, על פי הערכת "יופיטר", חברה למחקרי שוק. לדברי הרץ, "יעבור עוד זמן רב עד שמשחקי פעולה יעבדו ברשת, בגלל המכשולים הטכניים. האינטרנט לא יכול להתחרות במכונות מרהימות שעוצבו אך ורק למטרת משחק. כרגע, הרשת סובלת מההשוואה עם החוויה שאפשר לקבל מתחנת המשחק של סוני פלייסטיישן. את תאוות המשחק שלה, יצוין, מקפידה הרץ לספק אך ורק בחנויות למשחקי וידאו.

חלק ניכר מ"אומת הג'ויסטיק" מוקדש לסקירה מקיפה של התעשייה שמאחורי משחקי הווידאו. הרץ ראיינה מתכנתים ומשווקים, ביקרה במפעלים ובמכוני מחקר ופיתוח. היא בוחנת את התהליך המורכב שבו המשחקים מומצאים, מיוצרים ונבחנים. בפרק משעשע במיוחד היא מתארת את תהליך ההפצה של משחקי הנינטנדו: המשחקים נארזים ונשלחים על ידי רובוטים, כי רובוטים לא גונבים.

למרות שהרץ מצרה על התמסחרות עולם המשחקים, היא מברכת על כל התפתחות טכנולוגית. לדבריה "אין כל רע בחברות גדולות, כל עוד לא נשקפת סכנה ליצירתיות ולהמצאה".

לגבי המתרחש באינטרנט היא אומרת: "אף אחד לא יניח תשתית של פס רחב באמריקה רק כדי לפרסם מגזין ספרותי. זה פשוט לא יקרה. אבל יכול להיות שהם יקימו תשתית כדי שטיים־וורנר יוכלו להפיץ את התכנים שלהם. זה בסדר בעיני, כי אנחנו יכולים להשתמש בצינורות למטרות אחרות. אם אימפריות התקשורת ייתנו לנו טרמפ היישר לתוך חדרי המגורים של האנשים, מה טוב".

הרץ גם לא חוששת מצמצום האפשרות לפרסומים עצמאיים ברשת בעקבות התפשטותן של ספקיות התוכן הענקיות. לדבריה "יש תפישה מרטעית לפיה יש המון בני אדם מוכשרים להחריד שפשוט מתחננים לאפשרות לבטא את עצמם. אבל רוב בני האדם אינם מפיקים אלא צרכנים. לדעתי, רבים יוכלו לקחת חלק ברמה הרצויה להם".

בעקבות "גולשים באינטרנט", שתורגם לתשע שפות, ספרה החדש של הרץ יצא לאור באנגליה, גרמניה וסין, ונמכר גם ב"אמאזון", חנות הספרים הווירטואלית. "אני פשוט כל כך מתרגשת מהרעיון שאנשים בישראל יכולים עכשיו לקנות את הספר ברשת", היא אומרת. "אני כל הזמן מדברת על ההשפעות של הטכנולוגיה על שוק אינטרנט גלובלי, בלה־בלה, אבל זאת הפעם הראשונה שאני נתקלת בתוצאה מעשית של העניין הזה".

הרץ, שכתבה בשביל המגזינים "ויירד", "פלייבוי" ו"הרולינג סטונס", מחפשת עכשיו פרויקט חדש. "לא מעניין אותי לכתוב סיפורים לינאריים, אלא לברוא עולמות", היא אומרת. "אך לי בגלל שגדלתי בעולם של מחשבים, הרעיון של יצירת עולם כאמצעי סיפורי הוא מרגש ומלהיב, בשבילי ובשביל הרבה אחרים. בכלל, אם אתה בן אדם יצירתי, תקשורת אינטראקטיווית היא המקום להיות בו כרגע".

תוכנית רדיו בהפקת המגזין "סיליקון אליי רפורטר" בהשתתפות ג'יי.סי הרץ

http://pseudo.com/netcast/shows/silicon/index.html

היסטוריה של משחקי וידאו

http://www.videogamespot.com/features/universal/hov/index.html

חצי יובל של משחקים

1972 – חברת אטארי נוסדת, "פונג" הוא ענק חנויות המשחקים (Arcades)

1978 – "ספייס אינוויידרס", משחק הווידאו הראשון שהפך ללהיט בארה"ב, מקדם את מכירות אטארי 2600

1980 – "פקמן" הוא הנציג האולטימטיווי של משחקי חנויות הווידאו של שנות ה־80; "דיפנדר" ו"מיסל קומאנד" יוצאים לשוק

1982 – "דונקי קונג", הלהיט הראשון של נינטנדו, מביא לעולם את מריו

1989 – "טטריס" כובש את הגיים בוי, המחשב ומכונת המשחק

1993 – "מורטל קומבט" האלים מעורר מחלוקת בקונגרס האמריקאי; "מיסט" סוחף את העולם, "דום" מושק באינטרנט

1995 – סוני פלייסטיישן נכנסת לתחרות

1996 – "סופר מריו" מדגים את היכולות של מכונת המשחק הביתית נינטנדו 64

1997 – "קוויייק" הופך למשחק קאלט, "ריוון" ממשיך את דרכו של "מיסט"

אל תזלזלו בילדים

הורים, פוחדים לתת לילד להיכנס לאינטרנט לבד? "Freeway" רשת ישראלית חדשה (ומומלצת) המיועדת רק לילדים, תאפשר לכם לישון בשקט

דרור פויר

מישהו יכול לטעון ברצינות שמשחק סטנגה עולה, מכל בחינה שהיא, על משחק במחשב? שבניית בית על עץ הוא אקט מעניין יותר מלבנות אתר באינטרנט? למרבה התדהמה, זוהי בדיוק דרך המחשבה הרווחת במבוגרים.

נהוג לרדת על הילדים של היום. אומרים שהם לא מנומסים, שהם רדודים, שיש להם פחות דמיון, פחות חשק, שהם פחות חברותים ויותר אלימים, שהמחשב הרס להם את המוח, שאין להם כבוד לכלום. יורדים על הילדים האלה חזק, ואחר כך מתבכיינים על פער הדורות.

והילדים האלה שמים לב לאיך שמתייחסים אליהם. מי שיישב כמה שעות בצ'טים של ילדים (ויסנן בראש את שאלת ה"יש פה מישהי שמוצצת?", שמנהלי הצ'טים לא תמיד מצליחים להעיף), יוכל לקרוא בין השורות שהם נעלבים מהיחס הזה. ובצדק. לא אכפת להם שלא מבינים אותם – חוסר הבנה בין מבוגרים לילדים הוא מה שמניע את העולם – אבל מאוד אכפת להם שמזלזלים בהם. וקצת מוזר לצפות שמישהו יהיה מנומס כלפי מי שמזלזל בו.

הם לא פחות מתעניינים או יותר רדודים מהילדים של פעם, הם פשוט חיים בעולם שיש בו הרבה יותר ממקור אינפורמציה אחד, דבר שגורם לירידת קרנם של המורים וההורים.

והם גם לא יותר אלימים (עניין שנוטים להאשים בו את משחקי המחשב): אף מחקר רציני לא נעשה עדיין בעניין ההשפעה של משחקי המחשב על נפש הילד. כל המחקרים המצוטטים על עליית האלימות נעשו על טלוויזיה, וזה שונה לגמרי. בטלוויזיה הצופה פסיווי, במחשב הוא אקטיווי. אוהדים במגרש כדורגל, לדוגמה, אלימים הרבה יותר מהשחקנים. מדובר בסוגים שונים לגמרי של פורקן. כל מי ששיחק אי פעם במשחק מחשב (או שיחק כדורגל/הלך לראות משחק) יכול להבין את זה. לא שאין סכנות במשחקי המחשב, יש ועוד איך, אבל כדאי להבין את המדיום לפני שחורצים דעה על דור שלם של ילדים.

מצד שני, אני מבין את ההורים שפוחדים לחבר את הילד לרשת. האינטרנט יכול להיות מקום די מפחיד לשלוח אליו את הילד, לבד. בדיוק בשביל זה אנחנו כאן. Freeway היא רשת ישראלית חדשה המיועדת רק לילדים (בני 6־16). ההורים יכולים להיות רגועים לגמרי, Freeway (חבל רק שלא בחרו שם בעברית) היא מקום נהדר לילדים. היא חינוכית (אפשר למצוא מאגרי מידע מאנציקלופדיות, עזרה פרטית ממורים למתמטיקה, חידוני טריוויה, ספרייה ענקית של עבודות בתחומים מגוונים); מבדרת (מכילה מגזיני מוסיקה, אופנה, ספורט, קומיקס, כתבות מ"מעריב לילדים", משחקים להורדה, שירות היכרויות, וכמובן: צ'אט): ואפילו זולה: 22 דולר לחודש, 126 דולר לחצי שנה או 250 דולר לשנה.

Freeway מציעה גם חיבור חופשי לאינטרנט. המנהלים הבטיחו לשים תוכנות צנזורה להרגעת ההורים, כך שאפשר לנשום לרווחה. כל ילד יקבל כתובת ותיבת דואר שתשרת אותו גם בעולם החיצון. אבל מניסיון של שבועיים ברשת: כמעט ולא היה לי צורך לצאת החוצה. כל כך כיף ב־Freeway, והכל בעברית, מי בכלל צריך את האנגלו־סקסים? (בכל מקרה, הרשת נותנת רשימה נאה מאוד של אתרים מומלצים).

בערך 1,000 ילדים כבר מסתובבים ב־Freeway. רובם נחמדים ומנומסים מאוד (ומי שלא, פשוט מועף מהצ'ט. אני מקווה שזה לא ישתנה כשהרשת תהפוך להמונית יותר). לו אני הורה, הייתי ישן בשקט אם הייתי יודע שהילד שלי מסתובב ב־Freeway.

איך זה עובד? נכנסים לאתר של החברה, מזמינים סי.די רום של התוכנה ומקבלים שעתיים ניסיון בחינם. אחרי השעתיים, צריכים למלא עוד טופס, ואתם בפנים. החיבור נעשה דרך בזק 135, והוא מהיר מאוד.

ונחזור לחלק הראשון של הכתבה. בשבועיים שהסתובבתי ברשת הייתי בן 15 (עיתונאי חוקר או לא עיתונאי חוקר?), ורכשתי המון חברים חדשים וצעירים. אני מקווה שהם לא מרגישים מרומים עכשיו, אבל גם אם כן, הכוונה שלי היתה טובה.

ובנוגע לטענות המופנות כלפי הדורים האלה. הכל שטויות. הם בסדר גמור, צריך רק להקשיב להם. אם היתה לי מכונת זמן הייתי מעדיף להעביר את שנות ילדותי בהווה. אבל לא רק בשביל Freeway, האמת היא שתמיד שנאתי סטנגה.

לפרטים והרשמה:
http://www.freeway.co.il

קפטן יקר, הייתי רוצה שהמחשב יבדוק אוטומטית אם יש לי דואר, בכל פעם שאני מדליק את המחשב. כיצד ניתן לעשות זאת?

הקפטן משיב: עליך להוריד את תוכנת בדיקת הדואר שבכתובת:
http://datastod.simplenet.com/CheckMail32/chkbeta.zip.
לאחר שתתקין אותה, ערכן בה את פרטי ההתקשרות ושרת הדואר שלך, וקבע שהבדיקה תיערך מדי 24 שעות – כדי שלא תציק לך כל הזמן. לבסוף, הוסף את התוכנה לתפריט ההפעלה, כדי שהיא תבדוק אם הגיע דואר בכל פעם שתדליקו את המחשב.

קפטן שלום. מהו גודל הפונט העברי המקובל? מהו הגודל אותו מתכננים בוני האתרים? איך נמנעים מגלישת מלים כאשר מתבננים דף בעברית?
תודה, יעל

הקפטן משיב: יעל היקרה, רוב המשתמשים גולשים ברשת עם גופן בגודל 10 או 12, ומתכנני האתרים דואגים שהאתר ייראה כראוי בשני הגדלים הללו. הדרך למנוע מהעברית לגלוש היא להציב אותה בתוך טבלה (Table) לאחר ש"שברת" והפכת את השורות, ולהציב את ההגדרה NOWRAP בהגדרה העמודה (TD) הרחבה ביותר. בצורה זו תתרחב הטבלה אוטומטית כדי להכיל את העברית, ותמנע גלישה של השורות.

קפטן שלום. אשמח לקבל כתובות של אתרים על קבוצת הכדורגל של ביירן מינכן.
תודה, יואב

הקפטן משיב: האתרים הבאים רחוסים במידע על הקבוצה הגרמנית, אך דלים בתמונות:
http://www.c-images.com/fcbay_enghome.html
http://www.object-factory.com/Bayern/FCB_index.html

שלום! אני מחפש תוכנה שמציגה את המיקום הגיאוגרפי של האתר שאליו אני מחובר. שמעתי שיש תוכנה שמראה את הגלובוס או מפה, ומציירת את נתיב ההתקשרות.
תודה, רונן

הקפטן משיב: רונן היקר. התוכנה שאתה מחפש היא geoboy, והיא מציגה על גבי המפה העולמית את הדרך שעשתה ההודעה מהמחשב שלך לאתר היעד. לצערנו, מאתר ויוצרי התוכנה אינם שותפים לתחושת המרכזיות העולמית שלנו, התוכנה אינה מכירה את רוב הכתובות באזורנו. לפיכך רוב הסיכויים שתראה את המסלול רק מרגע הגיעו למחוזות מוכרים יותר. תוכל להוריד את התוכנה בכתובת:
ftp://ftp.ndg.com.au//pub/demos/win/gb/geoboy.exe

קפטן יקר. האם יש ספקי אינטרנט טובים באזור חיוג 08? האם הם מציעים דילים של גלישה לא־מוגבלת?
הדס

הקפטן משיב: תוכלי לקבל רשימה מלאה של ספקי אינטרנט, הכוללת את אזורי החיוג הנתמכים והדילים המוצעים, בכתובת
http://members.tripod.com/~israeli_isp/isplist.html

קפטן הצילו. אני משתמשת בנוויגייטור גולד 3.0. בחודש האחרון החלה התוכנה להיתקע כל הזמן באתרים שונים ומשונים, ואני חייבת לאתחל את המחשב בכל כמה דקות. יש לי די והותר שטח דיסק. מה עושים?

הקפטן משיב: במקרה כזה רצוי להתקין מחדש את התוכנה. לעתים משתבש קובץ זה או אחר, וגורם לבעיות. אם איבדת את עותק ההתקנה, תוכלי להוריד אותה ב־http://www.browsers.com.

טיפ השבוע:
מעבר בין תוכנות שפתוחות במקביל - או בין עמודים של הדפדפן - דורשת עבודת זרוע לא מעטה. כדי להקטין את המאמץ אפשר להשתמש באופציה של לחיצה על Alt+TAB, ולחיצה על Enter כשהסמן מתייצב על העמוד הרלוונטי.

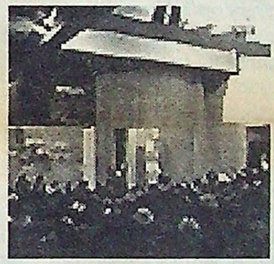
מכירות פומביות

המכובד

בית המכירות הפומביות סותביס, שהוקם בשנת 1744, הוא אחד המכובדים ומרובי הסניפים בענף. כראוי וכיאה, אתר האינטרנט שלו מעוצב באיפוק ויסודי בתכניו. יש חומר רקע היסטורי, סיפורים מרגשים על התרחשויות מאחורי הקלעים של המכירות הפומביות הגדולות ורשימה כמעט אין־סופית של סניפים בכל רחבי תבל. יש שפע מידע לאספני עתיקות, שוחרי אמנות, מחפשי מציאות וחובבי ממורביליה – והכל ערוך, מחולק ומסווג למחלקות, בתוספת פרטיהם של אנשי הקשר המתאימים שאפשר להתקשר אליהם בטלפון או לשלוח דואר אלקטרוני. ליד לוח המכירות הפומביות הצפויות בכל אחד מן הסניפים בחודשים הקרובים תמצאו קטלוג הפתוח לעיון הציבור. אם אתם טירונים בענף, ודאי תשמחו לעיין בחומר ההדרכה שינסה ללמד אתכם על רגל אחת איך וכמה להציע בעבור מה.

http://www.sothebys.com

המכובד (2)

מעונב, מחויט ומסוגנן לא פחות הוא האתר של בית המכירות כריסטיז. גם הוא נוח להתמצאות ופורש את מיטב אוצרות האמנות, הרהיטים העתיקים, חפצי החן, התכשיטים והמסמכים העומדים למכירה בכל אחד מהמוני הסניפים. לנוחות המשתמשים יש באתר גם אינדקס אלפביתי, ותוכן עניינים ברור שיאפשר לכם לחפש מציאות לפי נושא, ערך כספי או מקום – אם אתם בסביבה. כריסטיז גם מציעים שירות ייחודי הקרוי "Lot Finder": תמורת 10 דולר לחודש, יודיעו לכם ברגע שחפצים מן הסוג היקר ללבכם יוצעו למכירה, ויאפשרו לכם להציע מחיר.

http://www.christies.com

מנהלי אתרים הרוצים להכניס לאתר שלהם אופציה של מכירה פומבית מוזמנים להיעזר בתוכנה של "איזי אוקשן":

http://www.easyauction.com

המקוון

אתרי המכירות הפומביות באינטרנט מציעים מגוון רחב של אובייקטי מחמד: החל במחשבים, מדפסות ותוכנה, דרך עתיקות, מכשירי חשמל וספרים וכלה בשמונצעס שזר לא יבין את קסמם. "אוקשן דיפו" הוא אחד האתרים המציע בעיקר ציוד ממוחשב, ומודיע למנוייו באמצעות דואר אלקטרוני מתי הפריטים המועדפים עליהם מוצעים למכירה. בניגוד לבתי מכירות פומביות מסורתיים, כאן המכירה כולה מתנהלת און־ליין, באמצעות כרטיסי אשראי, ובהתאם להנחיות המפורטות באתר. תוכלו לקרוא מידע לפני שתחליטו על מה להמר, או לעיין בתוצאות המכירה, ולהשתדל יותר בפעם הבאה.

http://www.auctiondepot.com

בית המכירות הפומביות און־ליין של אלדרפר, מתמחה בחפצי חן ועתיקות, ויש בו לוח שנה מפורט של מכירות פומביות.

http://www.auctions-on-line.com/alderfer/index.html

בובות, אוספים וחפצי חן נדירים, באתר ערוך היטב שגם יאפשר לכם לפטפט עם מחפשי מציאות אחרים.

http://www.auctionuniverse.com

מכירת פומביות אינטראקטיוויות, שמאפשרות לכם למכור ולא רק לקנות. נרשמים (השירות ניתן בחינם) ומקבלים קוד סודי שיאפשר לכם להצמיד עמודי רשת משלכם לאתר המרכזי.

http://www.uauction.com

כלבים

ראשית חוכמה

המדריך המלא לטיפול בכלבים, מכל הסוגים, המינים, הגבהים, הצבעים והרקעים התרבותיים – הוא אתר שכל סיור של חובבי כלבים ברשת חייב להתחיל בו. מדובר במגזין און־ליין, שלא מציע רק מאמרים מעניינים בענייני כלבנות, אלא מספק גם מידע וקישורים לאתרים אינטליגנטיים המיוחדים לזני כלבים ספציפיים. כאן אפשר למצוא כמעט כל שבב מידע שאתם מחפשים, בין אם אתם מארחים בביתכם רוטווילר, או חולקים את יצועכם עם צ'יוואוואה. אילו תכונות אופי מיוחדות לכל גזע, מהו המזון החיוני לכלב בכל שלב משלבי חייו, איך לחנך את כלבכם ולמנוע אותו מלקרוע לגדרים את החלבן, אילו כלבים כדאי לגדל כשיש ילדים בבית, איך לשעשע כלבים משועממים, איך לשכנע את הכלב והחתול שלכם לחתום על הסכם שביתת נשק ואפילו איזה מתנות כדאי לקנות לכלב לקראת חג המולד. הארכיון הנאה של האתר מכיל כמה מאות מאמרים, והוא מתעדכן בכל אמצע חודש, מיד אחרי שהמהדורה המודפסת יוצאת לחנויות.

http://www.canismajor.com/dog/guide.html#find

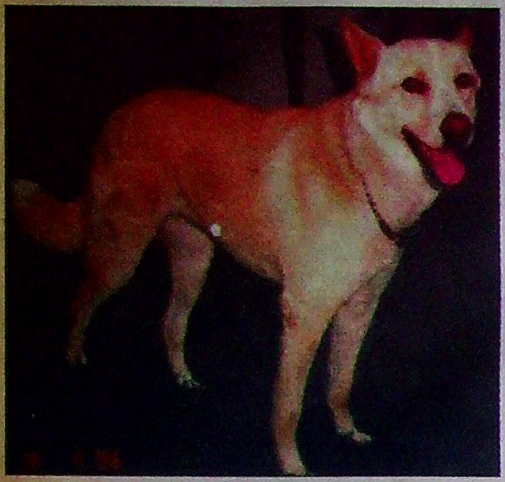

אלוף האלופים

כשעזית החליטה להתנדב לצנחנים, זה היה, קרוב לוודאי, בשל מודעה מאתגרת שהיא קראה באתר הכלבים של אמנון בן יצחק. האתר המקיף ועמוס המידע הזה, מקיף כמעט כל אספקט של אימוץ, גידול וטיפוח כלבים גזעיים, מרגע היוולדם ועד לשלב שבו הם בוגרים ובשלים להתחרות על תואר אלוף האלופים. בן יצחק, המנהל בית ספר לאילוף כלבים, מוכן לענות באתר על שאלות של מבקרים

שיישלחו אליו בדואר אלקטרוני. כאן אפשר לקרוא ניתוחים של חוקים שונים המתייחסים לבעלי כלבים, מאמרים על כלבי הצלה, חינוך גורים, הכנת כלבים לתצוגות, לקבל ייעוץ לפני קניית גורים, לעיין במדור וטרינרי שיש בו תשובות לשאלות נפוצות ויש גם מר

דעות שונות. תמונת החודש שווה הצצה, וכמוה הרוב הגדול של מאות הקישורים לאתרי כלבים אחרים, החל מאתרים המוקדשים לזנים ספציפיים וכלה באתר הסרט "על כלבים וגנבים" של דיסני.

http://www.dog.co.il

אם דווקא בכלבים קטנים וסימפטיים חשקה נפשכם, בקרו באתר כלבי התחש המרהיב הזה:

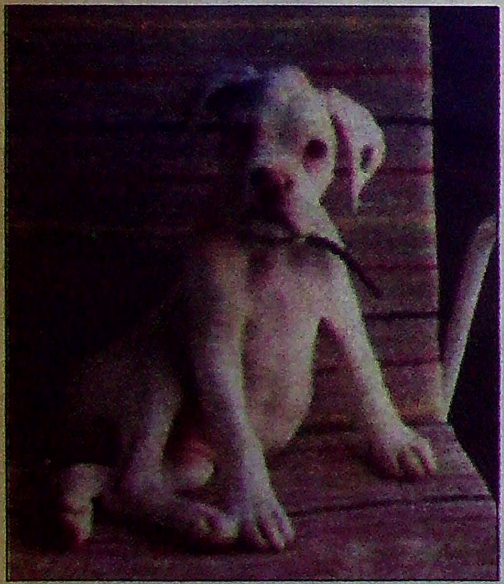
http://ourworld.compuserve.com/homepages/IanSeath

מכל הלב

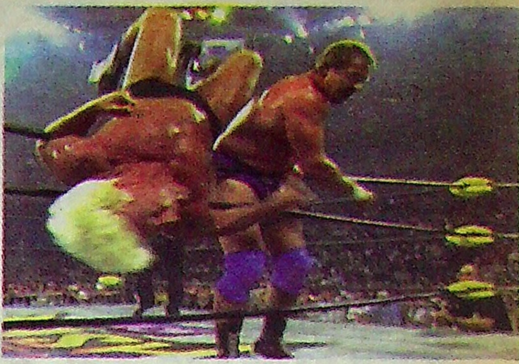
עמותת תנו לחיות לחיות מתחזקת את אחד האתרים היותר סימפטיים ברשת, ולא רק משום שהוא מעוטר בכפות רגליים של גורים, הממיסים מיד כל לב חובב כלבים, אלא גם ובעיקר משום הרוח השורה עליו – של אהבה אין־קץ להולכים על ארבע ולחיות מחמד בכלל. התמונות של הכלבים המחפשים בית חם שובות לב, ואם אתם חושבים לאמץ כלב אסופי, תוכלו למצוא כאן את כל הפרטים, ולהתקשר לעמותה בהקדם. מתנדבים ואלה שמעוניינים לתרום כסף לעמותה ימצאו כאן פרטים טכניים, וכל המתעניינים בתחום מוזמנים לקרוא את המאמרים על חקיקה וזכויות בעלי החיים, ואת מדור התשובות לשאלות בוערות בענייני בריאות הכלב.

http://www.animals-aid.org.il

רגישות ואהבה למכביר אפשר למצוא גם באתר של "אינטר כלב", אתר ישראלי שנועד לסייע לבעלי כלבים שידידם הטוב ביותר הלך לאיבוד, למצוא אותו. האתר מכיל רשימה של כלבים שהלכו לאיבוד, פרטים מלאים על כלבים המועמדים לאימוץ או מחפשים בן/בת זוג להרבעה, וכן מקום שבו אפשר להשאיר פרטים של כל כלב שמצאתם או ראיתם באזורכם, כדי שבעליו הדאוגים יוכלו לאתר אותו. יש באתר גם גלריה חביבה של תמונות ומוצרים לקנייה.

ttp://www.interclub.co.il/dogs

היאבקות

כל העולם זירה

בימים של טרום־כבלים, כשעם ישראל היה מחובר לערוץ הראשון ולע־רוץ המזרח התיכון בשחור־לבן, הכל העריצו את משפחת ואן אריק, משפחה של מתאבקים מקצועיים, שדרמה, טרגדיה ושרירים משורגים היו שזורים בתולדותיה. אלה מן המעריצים שלא פרשו לשדות זרים לאחר ההתחברות ללוויינים ולציוויליזציה, ישמחו לגלות את כל מה שהם רצו לדעת על היאבקות, ספורט שהוא הכלאה של קרבות רחוב ותיאטרון קבוקי, באתר הרשמי של אליפות העולם בהיאבקות. כל תמונה או שורת טקסט מצטיינות באותה נטייה גוזמאית שחיבבה את הענף על שוחריו, אם כי לזכות האתר יש לציין כי החלוקה הנאה לקט־גוריות בסיועו של תפריט נגלל הופכים את ההתמצאות לקלה ונוחה. חדשות היאבקות, תמונות אקשן פראיות, עדכונים מן הזירה, פרופילים של המתאבקים וכמובן אופציית צ'ט.

http://www.wcwwrestling.com

כל עולמו היאבקות

לואיס, אחד ממעריצי ההיאבקות הקשישים ברשת, הגיע זה מכבר לגיל 19 ועדיין ממלא את רוב עתותיו באיסוף חומרים וכתיבת חוות דעת, הדבקת תמונות וגזירת קבצים – והכל כדי להאדיר את שמו של ביג דדי לו, מלך הזירה, אדון כל המתאבקים. האתר של לואיס אפוף להבות ולא הכי קל לקריאה, אבל מכיל ים של מידע: לואיס אגר מידע על כל אר־גוני המתאבקים השונים, ואפילו מוכן לתחזק רשימת תפוצה של חדשות ללא תשלום. התמונות מרשימות, ועוד יותר מהן ההתמדה.

http://bigdaddylou.simplenet.com

הקברן, אולי המתאבק שגדודי המעריצים שלו צפופים יותר מגדודיהם של כל השאר, מיוצג באתר שעיקרו גלריה של תמונות, אבל משובצות בו גם כמה הפתעות חביבות להורדה.

http://www.geocities.com/Colosseum/2895/123.htm

עולם חדש ואמיץ

הברית העולמית של ההיאבקות ברשת סגרה את האתר שלה לפני כמה חודשים, לצורך שיפוצים, אבל הנשיא וחבר הועד מטעם עצמו, ג'וש גריפין, מבטיח שנוכח מאות המכתבים שהוא מקבל מדי יום ביומו, הוא יזדרז ובקרוב יפתח את האתר מחדש. לצורך העניין הוא מחפש מתנד־בים שיסייעו בתחזוקת האתר. המתנדבים יעסקו במשימות חשובות כגון ארגון ההימורים, רישום התוצאות ועוד. גריפין זקוק אף לאנשים טובים שיואילו לשבת במועצת המנהלים של הברית, או ימלאו כל תפקיד אחר שהם עשויים להמציא בשביל עצמם.

http://www.geocities.com/Baja/3295

אתר כמו־מחתרתי יפהפה, מושקע ופראי למראה, המציג את "ההיאב־קות כסדר העולם החדש". יש כאן קו חם לנזקקים לשיחה בהולה בעניי־ני היאבקות, כל העדכונים והדיווחים הרגילים מן הזירה, וגם תמונות, שנערכו בידי גרפיקאי־אמן.

ttp://nwowrestling.com

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת המשחקים הפופולריים באתר GAMECENTER (http://www.gamecenter.com) בשבוע הראשון של דצמבר:

Quake II – 11 מגה
Men in Black: The Game – 18 מגה
Jedi Knight: Dark Forces II – 21 מגה
F/A–18 Korea – 10 מגה
Test Drive 4 – 13 מגה
Age of Empires – 25 מגה
Tomb Raider II – 4 מגה
Myth: The Fallen Lords – 33 מגה
Pharaoh's Ascent – 2 מגה
Total Annihilation – 22 מגה

אתרים חדשים

ביקור במוזיאון הווירטואלי של קיוטו הוא חוויה אמיתית, בעיקר למי שחונך על ברכי האמנות המערבית. המוזיאון מציג אוספים של אמנות מהמזרח הרחוק בתחומים שונים – ארכיאולוגיה, פיסול, ציור, קליגרפיה, טקסטיל, קרמיקה ועוד. כל תצוגה מחול־קת לנושאים או תקופות, ולכל מוצג מיוחד עמוד שכולל גם הסברים ורקע היסטורי. המוצ־גים ניתנים להגדלה לממדי[illegible]שימים, ויכולים לשמש בקלות כטפט נאה לכל מי שכבר נשבר לו מהעירומה התורנית שעל מכתבתו. אסור לפספס את אגף הילדים המרהיב, שנמצא בלינק "מילון המוזיאון", וכולל סיפורים על יצירות האמנות המוצגות.

http://www.kyohaku.go.jp/indexe.htm

דיכאון? באתר של מכון פסגות מציעים מבחן אינטראקטי־ווי שיעזור לכם לבדוק אם אתם בדיכאון – ההפרעה הנפ־שית השכיחה ביותר במאה ה־20 – או שסתם הגשם עושה לכם עצוב. יש גם הצעות לטיפול, ובקרוב מובטחים פורו־מים וצ'אטים למדוכאים ומטפלים. באתר גם הצעות לאנשי מקצוע ומטפלים.

http://www.psagot.com

זו אמנם יוזמה אמריקאית לחלוטין, אבל מהסוג שכדאי היה לאמץ גם כאן. העמותה הגדולה ביותר בארה"ב הפועלת למען ילדים ונוער הכריזה על "יום הילדים המ־דהים לחלוטין", שיתקיים ב־19 במארס 98'. המטרה היא שביום זה יקבל כל ילד בארה"ב – ואנחנו אומרים – גם בי־שראל – מכתב מאדם מבוגר (הורה, מורה, שכן, חבר) שיעשה לו טוב על הנשמה, וייתן לו להרגיש, ליום אחד, הכי מיוחד בעולם. כל הילדים הם הכי מיוחדים בעולם, כך שזו לא דרישה גדולה מדי. פרטים באתר.

http://www.campfire.org/kidday.html

ועוד תחום שיש בו עוד מה ללמוד: האתר של הארגון הגדול בארה"ב לזכויות האדם והאזרח מפרט את המצב הקיים בתחומים שונים (חינוך, בריאות, הזכות לחיים, הזכות למות, כבוד האדם וכו'), את המלחמות שעוד יש ללחום, ואיך כל אחד יכול לעזור. מעניין במיוחד הפרק על חופש הדת והמצפון. בקרוב אצלנו.

http://www.civilrights.org

היוזמה הברוכה הקוראת להשאיר את הברז בבית המלון – יחד עם המגבות, המזרן והסבונים – לא לצעוק במוזיאונים ולא לגנוב בשוק, פועלת גם ברשת. באתר לשי־פור דמות התייר הישראלי בישראל ובחו"ל, יוזמה של רשת החנויות "למטייל", אפשר לחתום על אמנה בנושא, ולבקש שיישלח לביתכם סטיקר של הקמפיין.

http://www.dogood.co.il

משה ליס צמיגים ואבובים יושב בצומת רעננה, מחליף טיירים ועושה גם איזון גלגלים ושירות דרכים. עכשיו יש לו גם אתר ברשת, עם הכתובת, הטלפון ומען למכתבים. אם זה לא היה כל כך מצחיק, זה היה עצוב.

http://www.gold.co.il/tyre

בהכנת המדור השתתפה: דפנה לויינוביץ

HEWLETT® PACKARD

קוראכותבמוחקקוראכותב
מוחקקוראכותבמוחקקורא
קוראכותבמוחקקוראכותב
מוחקקוראכותבמוחקקורא
קוראכותבמוחקקוראכותב
מוחקקוראכותבמוחקקורא
קוראכותבמוחקקוראכותב
מוחקקוראכותבמוחקקורא
קוראכותבמוחקקוראכותב
מוחקקוראכותבמוחקקורא

המחיר לדגם פנימי החל מ- $499*
דגם חיצוני החל מ- $599*

HP SureStore CD-Writer Plus

כונן לקריאה/כתיבה ומחיקה רב פעמית של תקליטורים

HP מכריזה על הכונן הראשון בעולם, המאפשר קריאה, כתיבה ומחיקה של תקליטורים. כן, מהיום אתה יכול לכתוב מספר רב של פעמים ע"ג דיסק בנפח של 650MB. הכונן תואם לתקליטורים הרגילים, בהם תוכל להמשיך ולהשתמש. אז אם אתה צריך לאחסן, לאחזר, לעדכן ע"ג CD's קבצים כבדים ומורכבים ולהרחיב באופן בלתי מוגבל את שטח נפח האחסון שלך, אתה צריך את הכונן החדש של HP בתצורה פנימית או חיצונית. לפרטים התקשר למפיץ המורשה.

כותב במהירות x 2 / קורא במהירות x 6 / תומך ב-win 95 ו-win NT

לקבלת פרטים על המשווק הקרוב אליך התקשר עוד היום למפיץ הראשי:
CMS COMPUCENTER:
177-022-4066
או באתר האינטרנט:
http://www.hpcms.co.il

הציוד ההיקפי על פי HP.

*המחיר עפ"י $1 = 3.5 ש"ח לא כולל מע"מ